

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти разширен състав)

8 март 2023 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на средства — Грешки в преценката — Обратна сила — Оправдани правни очаквания — Правна сигурност — Сила на пресъдено нещо“

По дело T-426/21

Nizar Assaad, с местожителство в Бейрут (Ливан), представляван от M. Lester, КС, G. Martin и C. Enderby Smith, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван от T. Naas и M. Bishop,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав),

състоящ се по време на разискванията от: S. Gervasoni, L. Madise, P. Nihoul, R. Frenco и J. Martín y Pérez de Nanclares (докладчик), съдии,

секретар: I. Kurme, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 22 септември 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят г-н Nizar Assaad иска отмяната на Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/751 на Съвета от 6 май 2021 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 160, 2021 г., стр. 115), на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/743 на Съвета от 6 май 2021 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на

* Език на производството: английски.

положението в Сирия (ОВ L 160, 2021 г., стр. 1), на Решение (ОВППС) 2022/849 на Съвета от 30 май 2022 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 148, 2022 г., стр. 52) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/840 на Съвета от 30 май 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 148, 2022 г., стр. 8), доколкото тези актове се отнасят до него.

I. Обстоятелства, предхождащи спора, и факти, настъпили след подаването на жалбата

- 2 Жалбоподателят е бизнесмен със сирийско, ливанско и канадско гражданство.
- 3 Съветът на Европейския съюз приема на основание член 29 ДЕС Решение 2011/273/ОВППС от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 11), като осъжда категорично тежките репресии срещу мирните протести в Сирия и призовава сирийските власти да проявяват съдържаност, вместо да прилагат сила. Предвид сериозността на обстановката Съветът налага оръжейно ембарго, забрана на износа на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии, ограничения за допускането в Европейския съюз, както и замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на някои лица и образувания, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население на Сирия.
- 4 Имената на лицата, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и на свързаните с тях физически или юридически лица и образувания са посочени в приложението към Решение 2011/273. По силата на член 5, параграф 1 от това решение, по предложение на държава членка или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Съветът изменя списъка в приложението. Към момента на приемането на това решение името на жалбоподателя не е било включено в посочения списък.
- 5 Тъй като някои от ограничителните мерки срещу Сирийската арабска република попадат в приложното поле на Договора за функционирането на ЕС, на основание член 215, параграф 2 ДФЕС Съветът приема Регламент (ЕС) № 442/2011 от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 1). В основната си част този регламент е идентичен с Решение 2011/273, но предвижда възможности за освобождаване на замразените финансови средства. Включеният в приложение II към този регламент списък на лицата, образуванията и органите, признати за отговорни за посочените репресии или признати за свързани с отговорните лица, е идентичен със списъка в приложението към Решение 2011/273. По силата на член 14, параграфи 1 и 4 от Регламент № 442/2011, когато Съветът реши да подложи физическо или юридическо лице, образувание или орган на визираните ограничителни мерки, той изменя съответно приложение II, а освен това преразглежда редовно и поне веднъж на 12 месеца съдържания се в това приложение списък.
- 6 С Решение за изпълнение 2011/515/ОВППС на Съвета от 23 август 2011 година за изпълнение на Решение 2011/273/ОВППС (ОВ L 218, 2011 г., стр. 20) и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 843/2011 на Съвета от 23 август 2011 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 218, 2011 г., стр. 1) (наричани по-нататък „актовете от 2011 г.“) името

на г-н Nizar Al-Assaad е добавено на ред 3 от списъка, съдържащ се в раздел А (Лица) от приложение I към Решение 2011/273 и на ред 3 от списъка, включен в приложение II към Регламент № 442/2011 (наричани по-нататък „списъците от 2011 г.“).

- 7 От една страна, списъците от 2011 г. не съдържат никакви идентификационни данни относно г-н Nizar Al-Assaad. От друга страна, мотивите за включване гласят следното:

„Много близък до ключови правителствени длъжностни лица. Финансира милицията „Shabiha“ в област Латакия“.
- 8 В писмо до Съвета от 16 септември 2011 г. представителите на жалбоподателя твърдят, че името на жалбоподателя, което са считали, че е посочено на ред 3 от списъците от 2011 г., е било изписано погрешно. Те поддържат, че името на жалбоподателя е „Nizar Assaad“, а не „Nizar Al-Assaad“. По този повод те уточняват, че арабското име на жалбоподателя е أسعد، което се различава от това на президента Bashar Al-Assad, а именно أسد ال. Накрая, те искат достъп до преписката на Съвета, както и заличаване на името на жалбоподателя от списъците от 2011 г. С писмо от 13 октомври 2011 г. те приканват Съвета да вземе отношение по писмото им от 16 септември 2011 г.
- 9 На 19 октомври 2011 г. жалбоподателят подава пред Общия съд жалба, с която иска по-специално отмяна на актовете от 2011 г. в частта им, в която те се отнасят до него. Жалбата е заведена в секретариата на Общия съд под номер T-550/11.
- 10 С писмо от 27 октомври 2011 г. представителите на жалбоподателя отново се обръщат към Съвета. С писмо от 28 октомври 2011 г. Съветът им отговаря, като изтъква, че жалбоподателят не е лицето, посочено в списъците от 2011 г., и че ставало въпрос за братовчед на президента Bashar Al-Assad.
- 11 С писмо от 3 ноември 2011 г. представителите на жалбоподателя искат от Съвета да поправи данните относно идентификацията на лицето, посочено на ред 3 от списъците от 2011 г., и да изпрати писмо до Общия съд, по същество с цел да му укаже точното положение на жалбоподателя.
- 12 На 14 ноември 2011 г. Съветът приема Решение 2011/735/ОВППС за изменение на Решение 2011/273 (ОВ L 296, 2011 г., стр. 53) и Регламент (ЕС) № 1150/2011 за изменение на Регламент № 442/2011 (ОВ L 296, 2011 г., стр. 1) (наричани по-нататък „актовете от ноември 2011 г.“), с които се изменят фамилното име и идентификационните данни на лицето, посочено на ред 3 от списъците от 2011 г., като към тях се добавят съответно името му на арабски език, а именно نزار الأسد، както и следната информация: „Братовчед на Bashar Al-Assad; преди ръководител на компанията „Nizar Oilfield Supplies“. Освен това името е изписано с латински букви: „Nizar Al-Assad“.
- 13 С писмо от 15 ноември 2011 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя за приемането на актовете, споменати в точка 12 по-горе, и уточнява, че жалбоподателят не е бил посочен в актовете от 2011 г.
- 14 Предвид сериозността на обстановката в Сирия, с Решение 2011/782/ОВППС от 1 декември 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/273 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 56) Съветът приема за необходимо да наложи допълнителни ограничителни мерки. От съображения за яснота мерките, наложени с

- Решение 2011/273, както и допълнителните мерки са събрани в един-единствен правен акт. В член 18 от Решение 2011/782 се предвиждат ограничения за достъпа до територията на Съюза на лицата, чиито имена са посочени в приложение I към Решението, а в член 19 — замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на лицата и образуванията, изброени в приложения I и II.
- 15 На 21 декември 2011 г. Съветът прави възражение за недопустимост пред Общия съд на основание член 114, параграфи 4 и 7 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., изменен на 19 юни 2013 г., с мотива, че жалбоподателят няма правен интерес.
 - 16 Регламент № 442/2011 е заменен с Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1).
 - 17 С определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (T-550/11, непубликувано, EU:T:2012:266), Общият съд отхвърля жалбата на жалбоподателя като недопустима, тъй като той не е лицето, посочено в списъците от 2011 г., и следователно няма правен интерес.
 - 18 Решение 2011/782 е заменено с Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 330, 2012 г., стр. 21).
 - 19 На 22 април 2013 г. Съветът приема Решение за изпълнение 2013/185/ОВППС на Решение 2012/739 (ОВ L 111, 2013 г., стр. 77) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 363/2013 на Регламент (ЕС) № 36/2012 (ОВ L 111, 2013 г., стр. 1). Споменатите актове съдържат изменения на името на лицето, посочено на ред 3 от списъците от 2011 г., както и на идентификационните му данни. Това име вече фигурира на ред 36 от списъка, съдържащ се в раздел А (Лица) от приложение I към Решение 2012/739, както и на ред 36 от списъка, съдържащ се в раздел А (Лица) от приложение II към Регламент № 36/2012 (наричани по-нататък заедно „списъците от 2013 г.“).
 - 20 От една страна, що се отнася до името на лицето, се посочва следното:
„Nizar (رازن) Al-Assad (دعسأالا) (изв. още като Al-Assaad, Al-Assad, Al-Asaad)“.
 - 21 От друга страна, що се отнася до идентификационните данни, се уточнява, че лицето е „Бивш началник на дружеството „Nizar Oilfield Supplies“.
 - 22 За сметка на това основанията за включване остават същите като тези в актовете от 2011 г.
 - 23 С писмо от 25 април 2013 г. представителите на жалбоподателя искат от Съвета да заличи имената „Assaad“ и „Al-Assaad“, както и името на жалбоподателя на арабски език, които според тях са неправилно изписани, а също така да уточни, че лицето, чието име е включено в списъците от 2013 г., е братовчед на Bashar Al-Assad.
 - 24 На 4 май 2013 г. Съветът публикува поправка на посочените в точка 19 по-горе актове (ОВ L 123, 2013 г., стр. 28), с която се изменят името и идентификационните данни на лицето, чието име е вписано на ред 36 от списъците от 2013 г., така че, от една страна, се

- заличават имената „Al-Assaad“, „Al-Assad“ и „Al-Asaad“ и съдържащите се там арабски имена се заменят с арабското име نزار الأسد, а от друга страна, се добавят следните данни: „Братовчед на Bashar Al-Assad“.
- 25 Решение 2012/739 е заменено с Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14).
- 26 На 12 октомври 2015 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2015/1836 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75). На същия ден той приема Регламент (ЕС) 2015/1828 за изменение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1).
- 27 Текстът на членове 27 и 28 от Решение 2013/255 е изменен с Решение 2015/1836. Тези членове вече предвиждат ограничения за влизането или транзитното преминаване през територията на държавите членки, както и замразяване на финансовите средства на лицата, свързани с категориите лица, посочени в параграф 2, букви а)—ж) от тези членове, „включени в списъка в приложение I“, освен ако „има достатъчно информация, че [тези лица] не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки“.
- 28 Регламент 2015/1828 изменя по-конкретно текста на член 15 от Регламент № 36/2012, за да бъдат прибавени новите критерии за включване в списъците, определени с Решение 2015/1836 и включени в Решение 2013/255.
- 29 На 28 май 2018 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2018/778 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 131, 2018 г., стр. 16) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/774 за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 (ОВ L 131, 2018 г., стр. 1). С тези актове се изменя името на лицето, посочено на ред 36 от списъка в раздел А (Лица) от приложение I към Решение 2013/255 и на ред 36 от списъка в раздел А (Лица) от приложение II към Регламент № 36/2012 (наричани по-нататък заедно „разглежданите списъци“), по следния начин: „Nizar (نزار) al-Asaad (الأسعد) (известен още като Nizar Asaad)“. Идентификационните данни и основанията за включване са идентични с тези в актовете от 2011 г.
- 30 На 17 май 2019 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2019/806 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 132, 2019 г., стр. 36) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/798 на Регламент № 36/2012 (ОВ L 132, 2019 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете от 2019 г.“). Актовете от 2019 г. изменят идентификационните данни относно лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, както и основанията за включване на името му в списъците.
- 31 От една страна, що се отнася до идентификационните данни, се споменава само, че съответното лице е от мъжки пол.
- 32 От друга страна, мотивите за включване са изменени, както следва:
- „Водещ сирийски бизнесмен с тесни връзки с режима. Братовчед на Башар ал-Асад и свързан със семействата Асад и Махлуф.

Като такъв е част от сирийския режим, облагодетелства се от него или го подкрепя.

Водещ инвеститор в нефтената промишленост и бивш ръководител на дружеството „Nizar Oilfield Supplies“.

- 33 На 11 септември 2019 г. Съветът публикува поправка на актовете от 2019 г. (ОВ L 234, 2019 г., стр. 31, наричана по-нататък „поправката от 2019 г.“), с която изменя името на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. В тях вече се посочва „Nizar (نزار) Al-Assad (الأسد) (изв. още като Al-Asad; Assad; Asad)“.
- 34 На 28 май 2020 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2020/719 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 168, 2020 г., стр. 66) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/716 на Регламент № 36/2012 (ОВ L 168, 2020 г., стр. 1). С тези актове се изменя името на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, както следва: „Nizar (نزار) AL-ASSAD (الأسد) (изв. още като al-Asad; Assad; Asad)“. Основанията за включване са идентични с тези в актовете от 2019 г.
- 35 С писмо от 23 юни 2020 г. представителите на жалбоподателя, позовавайки се на актовете, посочени в точки 29, 30 и 34 по-горе, искат от Съвета да потвърди, че името на жалбоподателя не е включено в разглежданите списъци (наричано по-нататък „писмото от 23 юни 2020 г.“).
- 36 С писмо от 12 февруари 2021 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя, че след преразглеждане на съдържащата се в преписката информация счита, че в действителност жалбоподателят е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци (наричано по-нататък „писмото от 12 февруари 2021 г.“). В същото писмо той уведомява представителите на жалбоподателя за намерението си да остави в сила ограничителните мерки спрямо последния с нови мотиви, които уточняват, че той действително е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. В приложение към посоченото писмо Съветът изпраща документите WK 4069/2019 INIT от 21 март 2019 г. и WK 985/2021 INIT от 22 януари 2021 г. Той приканва представителите на жалбоподателя да представят становищата си до 26 февруари 2021 г.
- 37 С писмо от 26 февруари 2021 г. представителите на жалбоподателя представят своите становища пред Съвета. По същество те критикуват промяната в позицията на Съвета по отношение на жалбоподателя, за когото посочената институция вече счита, че е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Освен това те представят становище относно мотивите за включване и информацията, съдържаща се в документите WK 4069/2019 INIT и WK 985/2021 INIT. Накрая, те прилагат известен брой писма от няколко лица и от едно образувание, които изразяват становища относно положението на жалбоподателя.
- 38 На 6 май 2021 г. Съветът приема Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/751 и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/743 (наричани по-нататък заедно „актовете от 2021 г.“).
- 39 От една страна, що се отнася до името на жалбоподателя, се посочва, че става въпрос за „Nizar AL-ASSAD (изв. още като al-Asad; Assad; Asad; Assaad, Asaad, Al-Assaad) (نزار ; الأسد ; أسعد)“.

- 40 От друга страна, що се отнася до идентификационните данни, се посочва, че датата на раждане на жалбоподателя, който е от мъжки пол, е 2 март 1948 г. или 23 март 1948 г., или март 1948 г. Той има сирийско, ливанско и канадско гражданство. Посочени са и номерата на сирийския паспорт на жалбоподателя (№ 011090258), на ливанския му паспорт (RL 0003434) и на канадския му паспорт (AG 629220).
- 41 Накрая, основанията за включване имат следното съдържание:
- „Водещ сирийски бизнесмен с тесни връзки с режима. Свързан със семействата Assad и Makhlouf.
- Като такъв е част от сирийския режим, облагодетелства се от него или го подкрепя.
- Водещ петролен инвеститор, основател и ръководител на дружеството Lead Contracting & Trading Ltd.“.
- 42 С писмо от 7 май 2021 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя за становището си, че нито един от повдигнатите от тях доводи не поставя под въпрос преценката му. Освен това Съветът им указва, че могат да представят нови възражения преди 1 март 2022 г.
- 43 С писмо от 28 май 2021 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя, че името на последния ще продължи да фигурира във въпросните списъци и след преразглеждането им.
- 44 На 14 юли 2021 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалбата, която е предмет на настоящото производство.
- 45 С писмо от 13 април 2022 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя за намерението си да остави в сила ограничителните мерки спрямо него, като измени мотивите, посочени в актовете от 2021 г., добавяйки в края им: „Мажоритарен акционер на установеното в Сирия дружество Syrian Olive Oil Private JSC, което е производител на хранителни масла“.
- 46 В приложение към писмото си от 13 април 2022 г. Съветът изпраща на представителите на жалбоподателя документа WK 5366/2022 INIT от 11 април 2022 г. и им дава възможност да представят становищата си относно новия мотив за включване и относно документа WK 5366/2022 INIT преди 29 април 2022 г.
- 47 С писмо от 28 април 2022 г. представителите на жалбоподателя представят своите становища пред Съвета.
- 48 На 30 май 2022 г. Съветът приема Решение 2022/849 и Регламент за изпълнение 2022/840 (наричани по-нататък заедно „актовете от 2022 г. за оставяне в списъците“). Съгласно Решение 2022/849 действието на Решение 2013/255 е продължено до 1 юни 2023 г. Името на жалбоподателя е запазено на ред 36 от раздел А (Лица) от разглежданите списъци. Съветът обосновава приемането на ограничителните мерки срещу жалбоподателя, като посочва мотиви, идентични с изтъкнатите в актовете от 2021 г.

II. Искания на страните

49 Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени актовете от 2021 г. и актовете от 2022 г. за оставяне в списъците (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“) в частта, в която се отнасят до него,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

50 Съветът иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски,
- при условията на евентуалност, в случай че обжалваните актове бъдат отменени, да разпорежи действието на Решение 2022/849 да се запази по отношение на жалбоподателя до момента, в който частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2022/840 породи действие.

III. От правна страна

51 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания, първото от които се отнася до грешки в преценката, второто — до нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, третото — до нарушение на принципа на правната сигурност, четвъртото — до „злоупотреба с власт“, и петото — до нарушение на силата на пресъдено нещо.

52 Второто и третото основание следва да се разгледат заедно, доколкото принципът на защита на оправданите правни очаквания е произведен на принципа на правна сигурност (вж. решение от 12 април 2013 г., *Du Pont de Nemours* (Франция) и др./Комисия, T-31/07, непубликувано, EU:T:2013:167, т. 301 и цитираната съдебна практика). Освен това разглежданите две основания произтичат от една и съща предпоставка — че обжалваните актове имат обратно действие в смисъл, че според жалбоподателя те за първи път след приемането на актовете от 2011 г. установяват, че именно той е лицето, посочено на ред 36.

53 Преди да се пристъпи към разглеждането на тези основания, настоящият съд следва да уточни предмета на жалбата и да се произнесе по допустимостта на доказателствата, представени от жалбоподателя в писмената реплика.

A. По предмета и обхвата на настоящата жалба

54 С жалбата си жалбоподателят претендира единствено отмяната на актовете от 2021 г. и на актовете от 2022 г. за оставяне в списъците, в частта им, в която се отнасят до него.

- 55 Следва да се припомни, че жалбоподателят действително е лицето, за което се отнасят обжалваните актове, и не се спори по въпроса, че спрямо него са наложени ограничителни мерки, най-малкото от момента на приемането на посочените актове. За сметка на това страните спорят по въпроса дали преди приемането на актовете от 2021 г. спрямо жалбоподателя са били наложени ограничителни мерки.
- 56 В това отношение жалбоподателят счита по същество, че спрямо него не са били наложени такива мерки преди изпращането на писмото от 12 февруари 2021 г., както Съветът многократно е признавал. От своя страна Съветът смята, че е допуснал грешка, като е приел, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, въпреки че след приемането на актовете от 2011 г. всъщност е ставало въпрос именно за жалбоподателя. При тези обстоятелства с актовете от 2021 г. Съветът е възнамерявал да изясни елементите относно идентифицирането на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, и да измени основанията за включване, за да може от тях ясно да се направи извод, че става въпрос за жалбоподателя и че името му е включено в разглежданите списъци от момента на приемането на актовете от 2011 г. В резултат от това жалбоподателят заключава, че обжалваните актове имат обратно действие, което Съветът оспорва.
- 57 Следователно, от една страна, трябва да се провери дали мотивите за включване, съдържащи се в обжалваните актове, са достатъчно обосновани. Този въпрос ще бъде анализиран в рамките на първото основание, което се отнася до грешки в преценката. От друга страна, следва да се постави въпросът за евентуалното обратно действие на обжалваните актове, който ще бъде разгледан при съвместното разглеждане на второто и третото основание, които се отнасят съответно до нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и до нарушение на принципа на правна сигурност.
- 58 За сметка на това от точки 49 и 54 по-горе следва, че Общият съд не е сезиран с въпроса за законосъобразността на актовете, предхождащи обжалваните актове. С други думи, не следва да се проверява дали мотивите за включване, съдържащи се в посочените актове, са надлежно подкрепени с доказателства, нито дори дали идентификационните данни в тези актове са достатъчно точни, за да се установи, че жалбоподателят действително е лицето, за което се отнасят същите актове.

Б. По допустимостта на доказателствата, представени от жалбоподателя в писмената му реплика

- 59 Съветът изтъква, че повечето от сертификатите, представени от жалбоподателя и отнасящи се до търговските му интереси в предприятия като Lead Contracting and Trade Company (наричано по-нататък „Lead Syria в ликвидация“), Lead Contracting and Trading Limited (наричано по-нататък „Lead UAE“), Gulfsands Petroleum и Cham Holding, предхождат жалбата и че жалбоподателят не е обосновал защо е представил със закъснение тези документи.
- 60 Запитан по време на съдебното заседание, жалбоподателят подчертава по същество, че Съветът не е уточнил кои документи, приложени към писмената реплика, счита за представени със закъснение. Във всеки случай жалбоподателят поддържа, че приложените към писмената му реплика документи са представени в отговор на доводите, изложени от Съвета в неговата писмена защита.

- 61 Следва да се напомни, че съгласно член 85, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд доказателствата се представят и доказателствените искания се правят при първата размяна на писмени изявления. В параграф 2 от този член се предвижда още, че страните могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания в подкрепа на своите доводи и с репликата и дубликата, при условие че късното им представяне и поискване бъдат мотивирани. В последния случай съгласно параграф 4 от посочения член Общият съд се произнася по допустимостта на представените доказателства или направените доказателствени искания, след като е дал възможност на другите страни да вземат отношение по тях (решение от 13 декември 2018 г., *Post Bank Iran/Съвет*, T-559/15, EU:T:2018:948, т. 74).
- 62 Освен това член 85, параграф 2 от Процедурния правилник трябва да се разглежда в светлината на член 92, параграф 7 от същия правилник, който предвижда изрично, че са възможни представянето на насрещни доказателства и допълването на доказателствените искания. С оглед на гореизложеното, както следва от постоянната съдебна практика, при представянето на насрещни доказателства и допълването на доказателствените искания вследствие на представяне на насрещни доказателства от противната страна, не се прилага правилото за преклузивния срок, предвидено в член 85, параграф 2 от този правилник (вж. решение от 18 септември 2017 г., *Uganda Commercial Imprex/Съвет*, T-107/15 и T-347/15, непубликувано, EU:T:2017:628, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 63 В настоящия случай следва да се отбележи, както е направил жалбоподателят, че Съветът не съставя точен списък на приложените към писмената реплика документи, които счита за представени със закъснение. Въпреки това, предвид посочените в точка 59 по-горе предприятия, следва да се приеме, че Съветът се позовава на приложения С.4—С.6 (относно *Lead Contracting and Trade Company*), на приложения С.8—С.10 (относно *Lead Contracting and Trading Limited*), на приложения С.11 и С.14 (относно *Gulfsands Petroleum*) и на приложение С.16 (относно *Cham Holding*).
- 64 Следва обаче да се отбележи, че в точка 79 от писмената защита Съветът подчертава, че жалбоподателят не е представил никакъв сертификат, удостоверяващ ликвидацията на свързаните с него предприятия, нито сертификат за продажба на притежаваните от него акции в тези предприятия. Освен това в точки 80—83 от писмената защита Съветът оспорва доказателствената стойност на писмата на трети лица, които жалбоподателят е представил като приложение към жалбата си и които целят да удостоверят, че той вече не е имал търговски интереси в Сирия.
- 65 Така доказателствата на жалбоподателя, с които той иска да установи, че вече няма интереси в посочените в точка 59 по-горе дружества, са представени, за да се отговори на доводите на Съвета.
- 66 Също така другите доказателства, представени от жалбоподателя като приложение към писмената реплика, чиято допустимост впрочем не се оспорва от Съвета, имат за цел да подкрепят доводите, които жалбоподателят е изтъкнал в отговор на доводите, изложени в писмената защита на Съвета и припомнени в точка 64 по-горе.
- 67 При тези обстоятелства следва да се приеме, че всички доказателства, представени от жалбоподателя в приложение към репликата, имат за цел да отговорят на доводите на Съвета, изложени в писмената му защита, и следователно са допустими.

В. По първото основание: грешки в преценката

- 68 Жалбоподателят поддържа по същество, че Съветът е допуснал грешка, като е включил името му в разглежданите списъци, тъй като не отговаря на критериите за включване. В това отношение жалбоподателят изтъква, че макар в миналото да е бил бизнесмен в Сирия, понастоящем той вече не упражнява никаква дейност в тази държава. Освен това той твърди, че няма връзки със семействата Assad или Makhlouf. Накрая, той посочва, че не е свързан със сирийския режим.
- 69 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя и счита по същество, че е доказал основателността на мотивите за включване в списъците.

1. Предварителни съображения

- 70 Следва да се припомни, че ефективността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изисква по-специално съдът на Съюза да се увери, че решението, с което са приети или оставени в сила ограничителни мерки и което придобива индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната правдоподобност на посочените мотиви, а да включи въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 119).
- 71 Съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на такава проверка (вж. решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 120 и цитираната съдебна практика).
- 72 Именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице или образувание, а не то да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 121).
- 73 За целта не се изисква посоченият орган да представя пред съда на Съюза всички данни и доказателства във връзка с твърдените мотиви в акта, чиято отмяна се иска. Все пак е важно представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице или образувание мотиви (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 122).
- 74 Ако компетентният орган на Съюза представи релевантни данни или доказателства, съдът на Съюза трябва да провери дали твърдените факти са точно установени с оглед на тези данни или доказателства, и да прецени доказателствената им сила в зависимост от обстоятелствата по случая и с оглед на евентуално представеното, по-специално от засегнатото лице или образувание, становище във връзка с тях (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 124).

- 75 Съгласно практиката на Съда преценката на основателността на дадено включване в списъци трябва да се извършва, като доказателствата се разглеждат не отделно, а с оглед на своя контекст (вж. в този смисъл решения от 21 април 2015 г., *Anbouba/Съвет*, C-630/13 P, EU:C:2015:247, т. 51, и от 21 април 2015 г., *Anbouba/Съвет*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, т. 50).
- 76 Накрая, при преценката на сериозността на засегнатите интереси, която е част от контрола за пропорционалност на съответните ограничителни мерки, могат да се вземат предвид контекстът на тези мерки, фактът, че е наложително да бъдат приети такива мерки, насочени към оказване на натиск върху сирийския режим с оглед преустановяване на тежките репресии срещу населението, и трудността за събиране на по-конкретни доказателства в държава, в която има гражданска война и която се управлява от авторитарен режим (решение от 21 април 2015 г., *Anbouba/Съвет*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, т. 46).
- 77 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледа първото основание.

2. По основанията за включване в списъците и определянето на критериите за включване

- 78 Следва да се припомни, че общите критерии за включване, посочени в член 27, параграф 1 и в член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, и възпроизведени, що се отнася до замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 36/2012, изменен с Регламент 2015/1828, предвиждат, че по отношение на лица и образувания, които се ползват от сирийския режим или го подкрепят, се прилагат ограничителни мерки. Освен това член 27, параграф 2, буква а) и параграф 3, както и член 28, параграф 2, буква а) и параграф 3 от същото решение, които са възпроизведени, що се отнася до замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1а, буква а) и параграф 1б от разглеждания регламент, гласят, че по отношение на лицата, принадлежащи към категорията „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, се прилагат ограничителни мерки, освен ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани със сирийския режим, или че не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки. Накрая, член 27, параграф 2, последно изречение и параграф 3, както и член 28, параграф 2, последно изречение и параграф 3 от посоченото решение, които са възпроизведени, що се отнася до замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1а, последно изречение и параграф 1б от посочения регламент, предвиждат, че лицата и образуванията, които са свързани с лицата, образуванията и органите, обхванати от един от критериите за включване в списъка, подлежат на ограничителни мерки, освен ако има достатъчно информация, че тези лица не са или вече не са свързани със сирийския режим, или че не упражняват никакво влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне.
- 79 Както беше посочено в точка 41 по-горе, основанията за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци са, както следва:

„Водещ сирийски бизнесмен с тесни връзки с режима. Свързан със семействата Assad и Makhlouf.

Като такъв, е част от сирийския режим, облагодетелства се от него или го подкрепя.

Водещ петролен инвеститор, основател и ръководител на дружеството Lead Contracting & Trading Ltd.“.

- 80 От мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци следва да се заключи, че името му е включено, първо, поради качеството му на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, в съответствие с критерия, определен в член 27, параграф 2, буква а) и в член 28, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, възпроизведен, що се отнася до замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент № 36/2012, изменен с Решение 2015/1828 (критерий за виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия), второ, поради връзката му със сирийския режим, съгласно критерия, дефиниран в член 27, параграф 1 и в член 28, параграф 1 от посоченото решение, както и в член 15, параграф 1, буква а) от посочения регламент (критерий за връзки с режима), и трето, поради връзката му с членове на семействата Assad и Makhlouf, съгласно критерия, дефиниран в член 27, параграф 2, последно изречение и в член 28, параграф 2, последно изречение от същото решение и в член 15, параграф 1а, последно изречение от същия регламент (критерий за връзка с лице или образувание, по отношение на което се прилагат ограничителни мерки).

3. По доказателствата

- 81 За да обоснове включването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, Съветът предоставя документа WK 4069/2019 INIT, съдържащ публично достъпна информация, а именно връзки, статии от пресата и записани моментни снимки на екрана, получени от:
- уебсайта Syrian Oil & Gas News, който в публикация от 31 юли 2010 г. съдържа фотография на жалбоподателя и го описва като бизнесмен, направил значителни инвестиции в Сирия, по-специално чрез Lead Syria в ликвидация, в сътрудничество с г-н Ghassan Muhanna, като съгласно посочената публикация дружеството е едно от най-старите и големите строителни дружества в сирийския нефтен сектор, а освен това в публикацията се посочва, че той е партньор в дружеството Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Processing & Refining Edible Oils, занимаващо се с производство на нефт, и че е начело на сирийския клон на Сирийско-алжирската търговска камара, както и член на сирийския национален комитет на Международната търговска камара на Сирия, а на последно място, в публикацията се споменават проектите и дружествата, в които е участвал жалбоподателят, а именно Cham Holding, United Insurance Company, Al Badia Cement JSC, Bank Audi Syria, Syrian Aralb Insurance Company, Aqeelah Takaful Insurance Company, Dajajouna, и фактът, че той притежава конюшня с чистокръвни арабски коне,
 - от уебсайта Aks al SER, който в публикация от 6 септември 2012 г. посочва, че според източник, близък до жалбоподателя, последният е избягал, вземайки със себе си милиони долари, от Сирия в Алжир, където има много големи проекти и инвестиции в нефтения и газовия сектор, като посочената публикация съобщава, че според този източник жалбоподателят е започнал да ликвидира финансовите си активи и да тегли парите си от банките след бомбардиране на основния щаб на сирийската национална сигурност, а освен това публикацията описва жалбоподателя като един от най-важните инвеститори в нефтения сектор на Сирия и като известен в бизнес средите като основния стълб на този сектор, а освен това в публикацията се посочва, че жалбоподателят притежава дялове в Cham Holding, че е един от учредителите на Bank Audi Syria и е партньор на Al Badia Cement и на Lead Syria в ликвидация, а накрая в

публикацията се посочва, че жалбоподателят принадлежи към група от бизнесмени, която се ползва от сирийския режим, че има връзки в управляващите кръгове, като играе ролята на посредник между сирийския режим и други държави за добив на нефт,

- от уебсайта Dawdaa, който в публикация от 2 ноември 2017 г. посочва, че в непотвърдени доклади се говори за разцепление между сирийския режим и жалбоподателя, отговарящ за проблемите, свързани с нефта, а освен това в публикацията се уточнява, че жалбоподателят не е член на семейство Assad, но остава близък до това семейство поради своите отговорности, и накрая в публикацията се посочва, че жалбоподателят е бизнес партньор на г-н Ghassan Muhanna, чичо на г-н Rami Makhlouf, в предприятието им Lead Syria в ликвидация,
 - от уебсайта Syriano, който в публикация от 22 януари 2015 г. посочва, че жалбоподателят притежава 50 % от Lead Syria в ликвидация, а другата част е собственост на г-н Ghassan Muhanna за сметка на г-н Mohammed Makhlouf, на когото е зет,
 - от уебсайта Orient News, който в статия от 2 февруари 2015 г. описва жалбоподателя като „спонсорът“ на сирийския нефтен сектор и като участник в обединението „Нефт срещу храни“ в сътрудничество с г-н Maher Al-Assad, брат на президента Bashar Al-Assad,
 - от уебсайта Ayn Almadina, който в статия от 22 юли 2018 г. посочва как жалбоподателят се е издигнал от човек със скромен произход до бизнесмен в нефтения сектор, като последният посочен статут дължи на връзките си със своя братовчед Mohammed Makhlouf, а освен това в статията се посочва, че жалбоподателят има канадско гражданство и наскоро е придобил ливанско гражданство, а също така се уточнява, че жалбоподателят е учредил Lead Syria в ликвидация заедно с г-н Mohammed Makhlouf и със зетя на последния, г-н Ghassan Muhanna, и накрая, в тази статия се посочва, че майката на жалбоподателя, г-жа Jamila Muhanna, е братовчедка на жената на г-н Mohammed Makhlouf.
- 82 Съветът представя и документа WK 985/2021 INIT. Този документ съдържа първа част, подразделяща се на три дяла, които предоставят идентификационни данни за жалбоподателя, дават описание за него и връзките му със сирийския режим и обясняват промените в семейното му положение. Освен това като доказателство № 3 Съветът предоставя фотокопие на паспортите и документите за самоличност на жалбоподателя. В това отношение са представени копия на неговия ливански, сирийски и канадски паспорт, както и разрешението му за пребиваване в Обединените арабски емирства като ръководител на Lead UAE. Документ № 4 е сертификат относно Lead UAE от 17 септември 2018 г. Накрая, документът възпроизвежда линкове към уебсайтове, статии от пресата и моментни снимки на екран. Четири от тях са идентични на съдържащите се в документа WK 4069/2019 INIT, а именно публикациите в уебсайтовете Syriano и Dawdaa, както и статиите в уебсайтовете Orient News и Ayn Almadina. Що се отнася до другите данни, става въпрос за информация, произхождаща:
- от уебсайта Syrian Oil & Gas News, който в публикация от 2 август 2010 г. възпроизвежда информацията, съдържаща се в публикацията от 31 юли 2010 г. на същия този сайт, и добавя, че жалбоподателят е партньор на образуванието Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Syrian Olive Oil,

- от уебсайта Al-Iqtisadi, който на една от страниците си, която е била посетена на 21 януари 2020 г., описва жалбоподателя като учредител и председател на Lead UAE, регистрирано в свободното пространство на Джебел Али в Обединените арабски емирства,
- от уебсайта Al Khaleej Online, който в статия, озаглавена „Who steals the Syrian oil?“ („Кой краде сирийския нефт?“) от 8 ноември 2019 г., която е била публикувана и на уебсайта Anadolu Arabic на 7 ноември 2019 г. под друго заглавие, посочва, че милиарди долари, получени от продажбата на нефт чрез предприятия като Lead Syria в ликвидация, установено в Дамаск (Сирия), са прехвърлени по сметката на семейство Assad; Lead Syria в ликвидация е съвместна собственост на г-н Mohammed Makhlof и неговия баща г-н Nizar Asaad; г-н Mohammed Makhlof регистрира дела си под името на своя зет г-н Ghassan Muhanna,
- от уебсайта Al Hewan, който в статия от 14 май 2014 г., озаглавена „Looting of the funds and wealth of the Syrian people under the rule of the Al-Assad family, coalition administration and the interim government (in number and facts)“ [„Присвояване на финансовите средства и богатствата на сирийския народ при управлението на семейство Al-Assad, на коалиционното управление и на служебното правителство] (в цифри и факти)“], посочва, че жалбоподателят, който е баща на г-н Mohammed Makhlof, е учредил Lead Syria в ликвидация в рамките на нефтената промишленост в полза на семейство Assad,
- от книгата „The Political Economy of investment in Syria“ („Политическа икономия на инвестициите в Сирия“), публикувана през 2015 г., в която се посочва, че съгласно статия от уебсайта The Syria Report от 2 юли 2007 г. жалбоподателят, който е виден бизнесмен, е главен изпълнителен директор и основен акционер в Lead Syria в ликвидация, което е най-голямото предприятие за нефтодобивни услуги в страната, и инвестира заедно с г-н Rami Makhlof 23,2 милиона щатски долара (USD) (около 17,23 милиона евро) в нефтената компания Gulfsands Petroleum, установена в Обединеното кралство и упражняваща дейност в Сирия.

4. По достоверността и релевантността на доказателствата

- 83 Жалбоподателят оспорва достоверността и релевантността на доказателствата, представени от Съвета в подкрепа на основателността на мотивите за включване.
- 84 На първо място, що се отнася до надеждността на представените от Съвета доказателства, следва да се посочи, от една страна, че при преценката на сериозността на правно защитеното благо, която е част от контрола за пропорционалност на съответните ограничителни мерки, могат да се вземат предвид контекстът на тези мерки, фактът, че е наложително да бъдат приети такива мерки, насочени към оказване на натиск върху сирийския режим с оглед преустановяване на тежките репресии срещу населението, и трудността за събиране на по-конкретни доказателства в държава, в която има гражданска война и която се управлява от авторитарен режим (вж. решение от 14 април 2021 г., Al-Tarazi/Съвет, Т-260/19, непубликувано, EU:T:2021:187, т. 71 и цитираната съдебна практика).
- 85 От друга страна, съгласно постоянната съдебна практика дейността на Съда и на Общия съд е подчинена на принципа на свободната преценка на доказателствата и единственият критерий за преценката на стойността на представените доказателства е тяхната

- достоверност. Освен това, за да се прецени доказателствената сила на даден документ, трябва да се провери правдоподобността на съдържащата се в него информация и да се вземат предвид по-специално произходът на документа, обстоятелствата при съставянето му и неговият адресат, и да се постави въпросът дали с оглед на съдържанието си документът изглежда логичен и достоверен (вж. решение от 14 април 2021 г., Al-Tarazi/Съвет, T-260/19, непубликувано, EU:T:2021:187, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 86 Налага се изводът, че жалбоподателят се ограничава до това да посочи, че доказателствата на Съвета представляват слухове, изхождащи от трети лица, и онлайн публикации, които не са независими, без да подкрепи доводите си с конкретни доказателства. В това отношение, след като представените от Съвета доказателства, които са съобщени на жалбоподателя, произтичат от общодостъпни източници, той е имал възможност да посочи кои според него са били например благоприятни за сирийския режим. По-специално с оглед на припомнената в точка 74 по-горе съдебна практика, макар Съветът да е длъжен да представи доказателства в подкрепа на основанията за включване, жалбоподателят следва да посочи тези от тях, които биха могли да породят съмнения относно тяхната надеждност (вж. в този смисъл решение от 14 април 2021 г., Al-Tarazi/Съвет, T-260/19, непубликувано, EU:T:2021:187, т. 73).
- 87 На второ място, що се отнася до релевантността на представените от Съвета доказателства, жалбоподателят поддържа, че повечето от тях вече не са актуални. В това отношение той отбелязва, че седем от доказателствата датират отпреди повече от шест години и че от трите статии, които датират от по-малко от шест години, само едната датира две години преди датата на приемане на обжалваните актове. Освен това много от тези статии били още по-малко релевантни, отколкото сочи датата на публикуването им, доколкото в тях се посочвали събития, предхождащи ликвидацията на търговските интереси на жалбоподателя в Сирия. В крайна сметка тези доказателства сочели, че жалбоподателят е бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, което той не оспорил, но тези доказателства не могли да установят, че понастоящем жалбоподателят е такъв бизнесмен.
- 88 В това отношение следва да се отбележи, че колкото по-стари са доказателствата спрямо датата на приемане на актовете, с които се налагат ограничителни мерки спрямо дадено лице или образувание, толкова по-малко могат сами по себе си да представляват достатъчно основание за приемане на спорните актове. В този смисъл, макар да могат да бъдат използвани от Съвета, значителният период от време, изтекъл между, от една страна, тяхното публикуване, и от друга страна, приемането на спорните актове, изисква от Съвета да ги потвърди с други, по-нови доказателства (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 26 юли 2017 г., Съвет/Намас, C-79/15 P, EU:C:2017:584, т. 32 и 33).
- 89 В настоящия случай представените от Съвета доказателства в по-голямата си част предоставят данни, които се припокриват, така че дори и най-старите от тях могат в известна степен да бъдат релевантни за установяване на основателността на мотивите за включване.
- 90 При тези обстоятелства следва да се приеме, че представените от Съвета доказателства са логични и достоверни и a priori са релевантни за обосновката на основанията за включване.

- 91 Въпреки това следва да се вземе предвид обстоятелството, че представените от Съвета доказателства са остарели, за да се определи дали с оглед на цялата преписка те са достатъчни, за да се докаже основателността на мотивите за включване в списъците.

5. По мотивите за включване

а) По статута на водач, бизнесмен, извършващ дейност в Сирия

1) По икономическите интереси на жалбоподателя

- 92 Най-напред, от данните, произтичащи от почти всички статии или публикации, предоставени от Съвета, с изключение на статията от уебсайта Orient News и на страницата от уебсайта Aliqtisadi, е видно, че жалбоподателят е учредител и партньор в Lead Syria в ликвидация — дружество, действащо в нефтения и газовия сектор. Това е посочено и в първата част от документа WK 985/2021 INIT под заглавието „Представяне и близки връзки със сирийския режим“. По-нататък, както от визата за пребиваване на жалбоподателя в Обединените арабски емирства, така и от страницата на уебсайта Aliqtisadi следва, че жалбоподателят управлява Lead UAE. Освен това в уебсайтовете Internet Syrian Oil & Gas News и Aks al Ser жалбоподателят е описан като участващ в различни образувания. Накрая, извадката от книгата „The Political Economy of investment in Syria“ се позовава на инвестициите на жалбоподателя в Gulfsands Petroleum — нефтена компания със седалище в Обединеното кралство, действаща в Сирия.
- 93 Така с представените от Съвета доказателства се цели да се установи, че жалбоподателят е инвеститор в сирийския нефтен сектор.
- 94 Жалбоподателят оспорва това описание и изтъква по същество, че вече няма никакви търговски интереси в Сирия.
- 95 На първо място, що се отнася до Lead Syria в ликвидация, жалбоподателят представя договора от ноември 2011 г., с който се е оттеглил от дружеството в полза на А, и освен това представя декларациите за приходите на това дружество за периода 2012—2020 г., за да докаже, че то не е упражнявало дейност от 2012 г. нататък. Жалбоподателят представя и удостоверение от търговския регистър на Дамаск от 5 януари 2021 г., в което се посочва, че Lead Syria в ликвидация е било обявено в ликвидация на 8 ноември 2020 г., тоест преди датата на приемане на обжалваните актове.
- 96 Налага се обаче изводът, от една страна, че всички доказателства, представени от Съвета относно Lead Syria в ликвидация са с дата преди 5 януари 2021 г. От друга страна, Съветът не изтъква нито един довод в подкрепа на твърдението, че Lead Syria в ликвидация все още упражнява дейност или че представените от жалбоподателя доказателства не са достоверни и убедителни.
- 97 Поради това следва да се заключи, че жалбоподателят е доказал, че вече няма интереси в дружеството Lead Syria в ликвидация, което при всички положения не е извършвало дейност към датата на приемане на обжалваните актове.

- 98 На второ място, що се отнася до Lead UAE, жалбоподателят предоставя два документа на QNA Auditors — одиторско дружество в Дубай (Обединени арабски емирства), с които последното удостоверява, че Lead UAE не извършва дейност в Сирия. Става въпрос за писмо от 18 февруари 2021 г. и за таблица от 15 ноември 2021 г., изготвена от QNA Auditors с цел да се удостовери списъкът на проектите на Lead UAE, които са в ход, и тези, които са приключени от дружеството. От последната посочена таблица е видно, че Lead UAE има строителни проекти в Алжир и Катар.
- 99 Следва да се отбележи, че освен представената от Съвета виза на жалбоподателя за пребиваване в Обединените арабски емирства, единствено страницата на уебсайта Al-Iqtisadi споменава Lead UAE. Тази страница обаче не посочва къде са осъществени проектите на Lead UAE.
- 100 Що се отнася до довода на Съвета, че от писмото от 18 февруари 2021 г. не става ясно дали съдържащите се в него декларации се отнасят до Lead UAE, или Lead Syria в ликвидация, той следва да се отхвърли като неоснователен. Всъщност жалбоподателят представя подкрепени с доказателства обяснения, с които цели да направи разграничение между Lead Syria в ликвидация и Lead UAE. В това отношение жалбоподателят представя доказателства относно всяко от тези дружества, изготвени от образувания като одиторска къща или търговски регистър, въз основа на които може да се твърди, че Lead Syria в ликвидация е дружеството, което жалбоподателят е учредил с г-н Ghassan Muhanna в Сирия, преди да се оттегли от него през 2011 г., докато Lead UAE е предприятие, създадено в Обединените арабски емирства.
- 101 Несъмнено голямото сходство между наименованията на тези дружества може да способства за объркването. Въпреки това, докато жалбоподателят е положил усилия да изготви ясни указания и да даде обяснения с цел да подпомогне Общия съд при разграничаването на тези две образувания, в замяна на това Съветът не е предоставил на Общия съд възможност лесно да разбере на кое образувание се позовават различните доказателства, които се съдържат в документите WK 4069/2019 INIT и WK 985/2021 INIT, използващи различни наименования, а дори поддържа известно объркване в тези документи. Накрая, налага се изводът, че в отговор на въпрос на Общия съд в съдебното заседание Съветът потвърждава, че действително има две образувания, а именно Lead Syria в ликвидация и Lead UAE, и че когато се позовава на субект, създаден от жалбоподателя и от г-н Ghassan Muhanna, следва да се разбира, че става въпрос за Lead Syria в ликвидация.
- 102 Следователно жалбоподателят доказва, че Lead UAE, установено в Обединените арабски емирства, което обстоятелство се потвърждава от представените от Съвета доказателства, не извършва дейност в Сирия.
- 103 Във всеки случай следва да се отбележи, че жалбоподателят представя решение от 23 март 2020 г. на единствения акционер на Lead UAE, а именно дружеството В, с което се приема оставката на жалбоподателя като директор, считано от посочената дата.
- 104 Съветът обаче не е изтъкнал никакъв довод, с който да оспори оставката на жалбоподателя, нито е поставил под въпрос надеждността на представените от последния доказателства.

- 105 Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателят е доказал, че вече не участва в Lead UAE, което при всички положения не е дружество, установено в Сирия, и не упражнява никаква дейност в тази държава.
- 106 На трето място, следва да се разгледа участието на жалбоподателя в различните образувания, посочени на уебсайтовете Syrian Oil Gas News и Aks al SER.
- 107 Първо, що се отнася до дружеството Asaad and Petngnar & Co, което жалбоподателят свързва, без това да е оспорено от Съвета, с Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Processing & Refining Edible Oils, преобразувано през 2011 г. в частно дружество, наречено Syrian Private Joint-stock Company for Processing and Refining Edible Oils, жалбоподателят представя писмо от 15 ноември 2021 г. от това образувание, удостоверяващо, че той не притежава акции в него към посочената дата. Несъмнено посоченото изявление, което установява положението на жалбоподателя по отношение на посоченото дружество, каквото е било след приемането на актовете от 2021 г., не доказва, че към момента, в който Съветът е приел ограничителните мерки спрямо него, жалбоподателят не е притежавал такива акции. При все това единственото представено от Съвета доказателство, че жалбоподателят е партньор на посоченото образувание, е старо, тъй като датира от 2010 г. Освен това нито едно друго по-актуално доказателство не потвърждава тази информация. Освен това Съветът не е изтъкнал никакъв довод в подкрепа на твърдението, че жалбоподателят все още има интереси в това дружество. Накрая, Съветът не изтъква доводи, за да оспори надеждността и релевантността на представеното от жалбоподателя доказателство. При тези условия е налице основателно съмнение, че при приемането на актовете от 2021 г. жалбоподателят все още е имал статута на акционер на въпросното дружество.
- 108 За сметка на това, що се отнася до актовете от 2022 г. за оставяне в списъците, предвид обстоятелството, че представеното от жалбоподателя доказателство предхожда датата на приемането им и че Съветът не е представил никакво допълнително доказателство, следва да се счита, че жалбоподателят е доказал, че към момента на приемането им вече не е имал статут на акционер на дружеството Asaad and Petngnar & Co.
- 109 Второ, що се отнася до застрахователното дружество United Insurance Company, жалбоподателят представя писмо от 16 ноември 2021 г. от председателя на това дружество, което удостоверява, че той няма акции на това дружество от 2012 г. нататък. От своя страна Съветът представя една-единствена публикация, за да докаже, че жалбоподателят е инвестирал в това дружество през 2010 г., и не изтъква никакъв довод, за да оспори надеждността или съдържанието на горепосоченото писмо. Следователно трябва да се заключи, че жалбоподателят е доказал, че към датата на приемането на обжалваните актове той не е имал акции на посоченото дружество.
- 110 Трето, що се отнася до дружеството Al Badia Cement JSC, жалбоподателят представя писмо от това дружество с дата 25 април 2021 г., което удостоверява, че е подал оставка от длъжността си на член на управителния съвет на 25 септември 2011 г. и е продал дяловете, които е притежавал, през 2011 г. За да докаже, че вече няма интереси в това дружество, жалбоподателят представя два други документа, от уебсайта Wikileaks, които потвърждават посочената оставка. От своя страна Съветът не изтъква никакъв довод, с който да оспори достоверността или съдържанието на тези доказателства. Така жалбоподателят е доказал, че при приемането на обжалваните актове не е бил свързан с въпросното дружество.

- 111 Четвърто, що се отнася до банка Bank Audi Syria, която жалбоподателят твърди, че е станала Ahli Trust Bank, което не се оспорва от Съвета, жалбоподателят представя писмо от 11 ноември 2021 г. от посочената банка, с което се удостоверява, че до този момент той не притежава нейни акции. От своя страна Съветът представя само доказателства от 2010 г. и от 2012 г., сочещи, че жалбоподателят е партньор на това образувание, и не изтъква никакъв довод, с който да оспори надеждността или съдържанието на горепосоченото писмо. Следователно трябва да се заключи, че жалбоподателят е доказал, че не е бил акционер на тази банка при приемането на обжалваните актове.
- 112 Пето, що се отнася до дружеството Syrian Arab Insurance Company, жалбоподателят представя писмо от 9 ноември 2021 г. от това дружество, с което се удостоверява, че до посочената дата той не е притежавал акции в него. От своя страна Съветът представя една-единствена публикация от 2010 г., за да докаже, че жалбоподателят е инвестирал в посоченото дружество, и не изтъква никакъв довод, за да оспори надеждността или съдържанието на горепосоченото писмо. Следователно трябва да се заключи, че жалбоподателят е доказал, че при приемането на обжалваните актове не е имал акции на това дружество.
- 113 Шесто, що се отнася до застрахователното дружество Aqeelah Takaful Insurance Company, жалбоподателят представя писмо от това дружество с дата 10 май 2021 г., удостоверяващо, че „до 31 март 2021 г.“ той не е притежавал акции на дружеството. Запитан в съдебното заседание, жалбоподателят потвърждава, че тази формулировка предполага единствено, че той не е притежавал акции в това дружество. Във всеки случай това доказателство сочи най-малкото, че противно на посоченото в публикация на уебсайта Syrian Oil & Gas News, през 2010 г. жалбоподателят не е притежавал акции на посоченото дружество. От своя страна Съветът представя една-единствена публикация с цел да докаже наличието на връзка между жалбоподателя и посоченото застрахователно дружество, и не изтъква никакъв довод, за да оспори надеждността или съдържанието на горепосоченото писмо. Следователно е налице основателно съмнение, че към момента на приемането на обжалваните актове жалбоподателят е бил свързан с въпросното застрахователно дружество.
- 114 Седмо, що се отнася до Dajajouna, която според жалбоподателя е марка, притежавана от дружеството DANZ for Food Industries, което не се оспорва от Съвета, жалбоподателят представя писмо от 15 ноември 2021 г., в което се посочва, че той не е притежавал акции на това дружество между 3 януари 2010 г. и 15 ноември 2021 г. От своя страна Съветът представя една-единствена публикация, за да докаже, че жалбоподателят е инвестирал в това дружество през 2010 г., и не изтъква никакъв довод, за да оспори надеждността или съдържанието на горепосоченото писмо. Следователно трябва да се заключи, че жалбоподателят е доказал, че при приемането на обжалваните актове не е притежавал акции на посоченото дружество.
- 115 Осмо, що се отнася до дружеството Assaad Baitangana and Partners for producing oils, което жалбоподателят свързва, без това да се оспорва от Съвета, с Asaad Beitenjaneh & Partners Company for Syrian Olive Oil, преобразувано през 2011 г. в частно дружество, наречено Syrian Olive Oil Private Joint-stock Company, жалбоподателят представя писмо от 15 ноември 2021 г. от последното посочено дружество, удостоверяващо, че към посочената дата жалбоподателят не притежава акции в него. Несъмнено това изявление, което установява положението на жалбоподателя по отношение на посоченото дружество, така както е съществувало след приемането на актовете от 2021 г., не доказва, че към момента, в

който Съветът е приел ограничителните мерки спрямо жалбоподателя, последният не е притежавал такива акции. При все това единственото представено от Съвета доказателство, че жалбоподателят е партньор на това дружество, е старо, тъй като датира от 2010 г. Освен това нито едно друго по-актуално доказателство не потвърждава тази информация. Също така Съветът не е изтъкнал никакъв довод в подкрепа на твърдението, че жалбоподателят все още има интереси в това дружество. Накрая, Съветът не е изтъкнал и довод с цел да оспори надеждността и релевантността на представеното от жалбоподателя доказателство. При тези условия е налице основателно съмнение, че към момента на приемането на актовете от 2021 г. жалбоподателят все още е имал статут на акционер на въпросното дружество.

- 116 За сметка на това, що се отнася до актовете от 2022 г. за оставяне в списъците, с оглед на обстоятелството, че представеното от жалбоподателя доказателство предхожда датата на приемането им и че Съветът не е представил никакво допълнително доказателство, следва да се приеме, че жалбоподателят е доказал, че към момента на приемането им вече не е имал статут на акционер на Syrian Olive Oil Private Joint-stock Company.
- 117 Девето, що се отнася до дружеството Cham Holding, жалбоподателят представя писмо от това дружество с дата 12 май 2021 г., което удостоверява, че от 26 юни 2014 г. нататък той вече няма акции в него. От своя страна Съветът представя две публикации от 2010 г. и от 2012 г., в които се посочва, че жалбоподателят има интереси в посоченото дружество, но не изтъква никакъв довод, за да оспори надеждността и релевантността на горепосоченото писмо или да докаже, че жалбоподателят все още е имал интереси в това дружество. Следователно трябва да се счита, че жалбоподателят е доказал, че към датата на приемането на обжалваните актове вече не е притежавал акции на въпросното дружество.
- 118 От гореизложеното следва, че жалбоподателят е представил достатъчно доказателства, за да постави под въпрос основателността на констатациите на Съвета относно участието му в различни сирийски образувания.
- 119 Накрая, десето, що се отнася до дружеството Gulfsands Petroleum, най-напред, жалбоподателят не оспорва, че е притежавал дялове в това дружество, но посочва, че е притежавал тези дялове посредством Hickam Ventures Ltd. В това отношение жалбоподателят представя справка за портфейла от акции на последното от 31 декември 2008 г., от която следва, че това дружество действително има участие в разглежданото дружество. По-нататък, жалбоподателят уточнява, противно на поддържаното от Съвета, че не е учредил въпросното дружество, и предоставя в това отношение учредителния акт на подобно дружество от 2 декември 2014 г. От този документ изглежда, че жалбоподателят не е бил нито учредител, нито директор на съответното дружество към момента на учредяването му. Освен това жалбоподателят представя списък относно разпределението на активите и динамиката на портфейла на Hickam Ventures, за да докаже, че през 2009 г. това дружество се е разделило с акциите си в Gulfsands Petroleum. Следва да се отбележи, че динамиката на портфейла към 31 декември 2009 г. показва, че такива акции вече не съществуват. Това се потвърждава от списъка на акционерите на същото дружество от 3 декември 2010 г., в който не се появяват нито Hickam Ventures, нито името на жалбоподателя. Накрая, жалбоподателят представя заверен списък на акционерите на Hickam Ventures от 12 януари 2021 г., за да докаже, че вече не е имал никакви интереси в посоченото дружество. От този документ действително е видно, че името на жалбоподателя не се съдържа в списъка на акционерите на Hickam Ventures. От своя страна Съветът не оспорва по обоснован начин описанието на фактите, както е

предложено от жалбоподателя, нито поставя под въпрос надеждността или съдържанието на представените от жалбоподателя доказателства и представя само един документ, от който е видно, че жалбоподателят е инвестирал в това дружество, а именно откъс от книга от 2015 г., основаващ се на статия от 2007 г. Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателят е оспорил надлежно факта, че е имал интереси във въпросното дружество при приемането на обжалваните актове.

- 120 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се заключи, че Съветът не е доказал надлежно факта, че жалбоподателят е имал търговски интереси в Сирия.
- 121 Освен това от представената от Съвета публикация на уебсайта Aks al Ser от 6 септември 2012 г. е видно, че жалбоподателят е започнал да ликвидира финансовите си активи и да изтегля паричните си средства от банките след бомбардировката на генералния щаб на сирийската национална сигурност, което потвърждава твърдението на жалбоподателя, че след 2012 г. той вече не е имал интереси в Сирия.

2) По длъжностите на жалбоподателя в някои органи, свързани с търговията

- 122 От уебсайта Syrian Oil & Gas News е видно, че жалбоподателят е начело на сирийската част на Сирийско-алжирската търговска камара и е член на сирийския национален комитет на Международната търговска камара на Сирия.
- 123 В това отношение жалбоподателят не оспорва, че е участвал в Сирийско-алжирската търговска камара, както и в Международната търговска камара на Сирия.
- 124 При все това, от една страна, що се отнася до Сирийско-алжирската търговска камара, жалбоподателят представя писмо от 1 юли 2013 г., изпратено от тази камара на Bank Audi след приемането на Решение № 247 на Министерството на икономиката и на външната търговия на Сирия, в което се предвижда разпускане на камарите на сирийските бизнесмени. Налага се обаче изводът, че единствените доказателства, представени от Съвета, са публикации от уебсайта Syrian Oil & Gas News, датиращи от 2010 г., т.е. преди приемането на посоченото решение. Освен това Съветът не оспорва нито достоверността, нито съдържанието на горепосоченото писмо и не доказва, че при приемането на обжалваните актове тази камара е била възстановена и че жалбоподателят е бил част от нея. Тъй като жалбоподателят е доказал, че към момента на приемането на обжалваните актове въпросната камара не е съществувала, членството му в нея не може да бъде възприето като обосновка на статута му на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия.
- 125 От друга страна, що се отнася до Международната търговска камара на Сирия, жалбоподателят представя писмо от 16 февруари 2021 г. от председателя на националния сирийски комитет на тази камара, което удостоверява, че жалбоподателят е подал оставка от длъжността си в управителния съвет на тази камара и не е неин активен член от 2012 г. нататък. Налага се обаче изводът, че единствените доказателства, представени от Съвета, са публикации от уебсайта Syrian Oil & Gas News, датиращи от 2010 г., т.е. преди оставката на жалбоподателя през 2012 г. Освен това доводите, които Съветът изтъква по отношение на писмата от трети лица, които са били представени от жалбоподателя, целят да поставят под въпрос изявленията на тези лица относно търговската дейност, извършвана от жалбоподателя в Сирия. За сметка на това той не изтъква нито един довод, с който конкретно да оспори факта, че жалбоподателят е подал оставка от управителния съвет на въпросната камара, и дори признава, че жалбоподателят е подал такава оставка, както и че

е осъществявал тази дейност в миналото. Накрая, Съветът не оспорва надеждността на горепосоченото писмо. Поради това следва да се приеме, че жалбоподателят е доказал, че към момента на приемането на обжалваните актове вече не е бил част от съответната камара. При все това Съветът не е посочил никакви сериозни и непротиворечиви данни, които да позволят разумно да се приеме, че жалбоподателят поддържа връзки със същата тази камара, обосноваващи включването на името му в разглежданите списъци, след прекратяването на дейността му в рамките на тази структура (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 24 ноември 2021 г., Assi/Съвет, Т-256/19, EU:T:2021:818, т. 128).

126 От гореизложеното следва, че Съветът не е обосновал надлежно факта, че жалбоподателят е бил част от Сирийско-алжирската търговска камара и от Международната търговска камара на Сирия.

3) Извод относно статута на жалбоподателя като водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия

127 Тъй като Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят е имал търговски интереси в Сирия, нито че е заемал длъжности в органи, свързани с търговията, следва да се заключи, че Съветът не е обосновал мотива за включване, свързан със статута на жалбоподателя като водещ бизнесмен, който извършва дейност в Сирия.

б) По връзките на жалбоподателя с членове на семействата Assad и Makhlouf

128 Първо, от данните от уебсайтовете Dawdaa, Syriano, Ayn Almadina, Al Khaleej Online, Al Hewan, както и от книгата „The Political Economy of investment in Syria“ и от първата част на документа WK 985/2021 INIT е видно, че жалбоподателят има връзки с г-н Mohammed и г-н Rami Makhlouf. Второ, съгласно информацията от уебсайтовете Dawdaa, Orient News, Al Khaleej Online и Al Hewan, както и съгласно първата част от документа WK 985/2021 INIT жалбоподателят има връзки със семейство Assad.

1) По връзките с членове на семейство Makhlouf

129 Следва да се отбележи, че с представените от Съвета доказателства се цели да се установи, че връзките на жалбоподателя с членове на семейство Makhlouf са от два вида: единият вид връзки са професионални, а другият — лични. Тази констатация впрочем се потвърждава в писмената дуплика.

130 На първо място, що се отнася до професионалните връзки на жалбоподателя с членове на семейство Makhlouf, съгласно предоставената от Съвета информация те произтичали, от една страна, от партньорството, сключено с г-н Ghassan Muhanna, което е друго име на неговия зет г-н Mohammed Makhlouf, баща на г-н Rami Makhlouf, в рамките на Lead Syria в ликвидация, и от друга страна, от инвестицията, направена в Gulfsands Petroleum заедно с г-н Rami Makhlouf, и от неговите интереси в Cham Holding, контролирано от г-н Rami Makhlouf.

131 Впрочем, от една страна, що се отнася до Lead Syria в ликвидация, жалбоподателят е доказал, както следва от точки 95—97 по-горе, че е напуснал това дружество през ноември 2011 г. и че то е било в ликвидация при приемането на обжалваните актове. Следователно

Съветът не може да се основава на участието на жалбоподателя в посоченото дружество, за да докаже, че към момента на приемането на посочените актове между него и г-н Mohammed Makhlouf е съществувала професионална връзка.

- 132 От друга страна, що се отнася до Cham Holding и Gulfsands Petroleum, жалбоподателят доказва, както следва съответно от точка 117 и от точка 119 по-горе, че към момента на приемането на обжалваните актове жалбоподателят вече не е имал интерес от тези дружества. Следователно Съветът не може да се основе на участието на жалбоподателя в посочените дружества, за да докаже, че към момента на приемането на разглежданите актове е съществувала професионална връзка между него и г-н Rami Makhlouf.
- 133 На второ място, що се отнася до личните връзки на жалбоподателя с членове на семейство Makhlouf, от статията на уебсайта Ayn Almadina е видно, че жалбоподателят е братовчед на г-н Mohammed Makhlouf, докато майка му, г-жа Jamila Muhanna, е братовчедка на съпругата на г-н Mohammed Makhlouf. Що се отнася до статията, публикувана на уебсайта Al Khaleej Online, Съветът посочва, че жалбоподателят е баща на г-н Mohammed Makhlouf.
- 134 В първата част от документа WK 985/2021 INIT, в рамките на представянето на жалбоподателя и на близките му връзки със сирийския режим, жалбоподателят се описва като братовчед по сватовска линия на братята и сестрите Assad и Makhlouf, доколкото неговата леля по майчина линия е съпруга на г-н Mohammed Makhlouf, баща на г-н Rami Makhlouf и чичо на президента Bashar Al-Assad.
- 135 Следва още да се отбележи, че в писмото от 12 февруари 2021 г. Съветът отново посочва, че жалбоподателят е свързан със семействата на г-н Rami Makhlouf и с президента Bashar Al-Assad поради брака на своята леля с г-н Mohammed Makhlouf.
- 136 Най-напред, Съветът, който носи тежестта на доказване, както бе припомнено в точка 72 по-горе, предоставя само две публикации на уебсайтове, в които се споменава родствената връзка между жалбоподателя и семейство Makhlouf. Един от тях обаче, а именно уебсайтът Al Khaleej Online, споменава посочената родствена връзка неясно, без да я квалифицира. По-нататък, родствената връзка, изтъкната на уебсайта Ayn Almadina, а именно че жалбоподателят е братовчед на г-н Mohammed Makhlouf, докато майка му, г-жа Jamila Muhanna, е братовчедка на съпругата на г-н Mohammed Makhlouf, е различна от посочената в първата част от документа WK 985/2021 INIT. Всъщност в посочената първа част се изтъква, че именно лелята на жалбоподателя по майчина линия е омъжена за г-н Mohammed Makhlouf, следователно по принцип сестрата на г-жа Jamila Muhanna.
- 137 Следователно данните, съдържащи се в документите WK 4069/2019 INIT и WK 985/2021 INIT, не се потвърждават.
- 138 Освен това твърдението в документа WK 985/2021 INIT, че едната от лелите на жалбоподателя по майчина линия е сключила брак с г-н Mohammed Makhlouf, е недоказано и неясно, тъй като нито едно доказателство не потвърждава това твърдение и съпругата на г-н Mohammed Makhlouf не е посочена по име. Освен това е неубедително твърдението на Съвета, че изразът „леля по майчина линия“ може да се отнася и до леля на майката на жалбоподателя. Всъщност първата част от посочения документ ясно описва съпругата на г-н Mohammed Makhlouf като леля на жалбоподателя по майчина линия. В писмото от 12 февруари 2021 г. Съветът приема, че е налице такава връзка, без да изрази

- резерви. Поради това понастоящем не може да се твърди, че в действителност е възможно да става дума за леля на майката на жалбоподателя. Във всеки случай неговото твърдение се изтъква като хипотеза и не е подкрепено с доказателства.
- 139 Накрая, доводът на Съвета, че г-н Ghassan Muhanna и майката на жалбоподателя са свързани, представлява най-много хипотеза, формулирана за първи път в писмената защита. Във всеки случай нито едно от представените от Съвета доказателства не е в този смисъл.
- 140 Освен това Съветът представя решението на Tribunal administratif de Paris (Административен съд Париж, Франция) от 13 септември 2021 г., което се отнася до жалбоподателя, за да докаже, че е било признато, че жалбоподателят действително е имал семейни връзки със семействата Makhoul и Assad.
- 141 В това отношение следва да се отбележи, че по този начин Съветът не се позовава на решението на френския съд като доказателство в подкрепа на мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, а предоставя това решение, за да потвърди описанието, което е дал на жалбоподателя пред Общия съд. Следователно в този смисъл не трябва да се поставя въпросът за допустимостта на разглежданото доказателство с оглед на съдебната практика, съгласно която законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, С-398/13 Р, ЕУ:С:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика, и от 4 септември 2015 г., НИОС и др./Съвет, Т-577/12, непубликувано, ЕУ:Т:2015:596, т. 112 и цитираната съдебна практика).
- 142 При това положение следва да се припомни, че съгласно член 263 ДФЕС съдът на Съюза има изключителна компетентност да упражнява контрол за законосъобразност на актовете на Съвета. Следователно Общият съд трябва да разгледа законосъобразността на обжалваните актове единствено с оглед на доводите и доказателствата, представени от страните пред него.
- 143 Освен това следва да се отбележи, че Tribunal administratif de Paris, който се е произнесъл по решението на френския министър на икономиката и финансите от 12 февруари 2020 г. (наричано по-нататък „френското решение от 12 февруари 2020 г.“), е изразил становище по основанията за включване, посочени в актовете от 2019 г. Така предметът на жалбите е различен, така че във всички случаи Общият съд не може да бъде обвързан от евентуалната сила на пресъдено нещо, с която се ползва посоченото решение.
- 144 В това отношение от извлеченията от сирийския регистър за гражданското състояние от 25 и 26 април 2021 г., предоставени от жалбоподателя и отнасящи се до семейството на майка му, чиято надеждност и релевантност Съветът не оспорва, е видно, че нито една от лелите на жалбоподателя по майчина линия не е сключила брак с г-н Mohammed Makhoul.
- 145 Макар да е вярно, че начинът на изписване на личното и фамилното име на майката на жалбоподателя в извлеченията от сирийския регистър за гражданското състояние леко се различава от начина на изписване на нейното име в други доказателства („Jamileh“ вместо „Jamila“ и „Mhanna“ вместо „Muhanna“), подобни разлики могат да се обяснят с транслитерацията на арабските имена на латиница.

146 Освен това самият Съвет посочва в писмената си защита, че г-жа Jamila Muhanна е майката на жалбоподателя. Поради това следва да се приеме, че извлеченията от сирийския регистър за гражданското състояние действително се отнасят до семейството на майката на жалбоподателя. Ето защо следва да се заключи, че жалбоподателят действително е доказал, че нито една от неговите лели по майчина линия не е сключила брак с г-н Mohammed Makhoulf.

147 В заключение, поради несъответствията в представените от Съвета доказателства и с оглед на представените от жалбоподателя документи следва да се приеме, че Съветът не е обосновал в достатъчна степен мотивите за включване в списъците, които са изведени от връзките на жалбоподателя с членове на семейство Makhoulf.

2) По връзките на жалбоподателя с членове на семейство Assad

148 Следва да се отбележи, че представените от Съвета доказателства целят да установят, че връзките на жалбоподателя с членове на семейство Assad са единствено професионални.

149 Всъщност от уебсайта Dawdaa следва ясно, че жалбоподателят не е член на семейство Assad, но остава близък на това семейство поради отговорностите си.

150 Освен това подходът на Съвета не е напълно лишен от двусмислие. Всъщност, макар Съветът да признава, че жалбоподателят не е братовчед на президента Bashar Al-Assad и макар в съдебното заседание да потвърждава, че президентът няма братовчед със същото име като жалбоподателя, в писмената си защита Съветът обяснява, че жалбоподателят би могъл да се счита за братовчед на президента, тъй като г-н Mohammed Makhoulf, за когото се твърди, че е свързан с жалбоподателя поради брака си с една от лелите му по майчина линия, е чичо на въпросния президент.

151 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че Съветът не е приел формално факта, че жалбоподателят е братовчед на президента Bashar Al-Assad, за да обоснове включването на името му в разглежданите списъци. От друга страна, следва да се припомни, както бе установено в точка 147 по-горе, че Съветът не е доказал надлежно личните връзки на жалбоподателя със семейство Makhoulf, чрез което е бил свързан със семейство Assad.

152 Що се отнася до професионалните връзки на жалбоподателя с членове на семейство Assad, от данните от уебсайтовете Dawdaa, Orient News, Al Khaleej Online и Al Hewan е видно, че те са установени в нефтения сектор. В първата част от документа WK 985/2021 INIT за жалбоподателя се посочва, че се е възползвал от връзките си с г-н Bassel Al-Assad, който е първородният син на г-н Hafez Al-Assad, починал на 21 януари 1994 г., за да натрупа богатство.

153 Предвид смъртта на г-н Bassel Al-Assad през 1994 г., следва да се вземат предвид само връзките на жалбоподателя с членове на фамилията Assad посредством дейността му в петролния сектор.

- 154 В това отношение, първо, от статиите на уебсайтовете Al Khaleej Online и Al Hewan се установява, че жалбоподателят е имал връзки с членове на семейство Assad именно посредством Lead Syria в ликвидация. Както обаче беше прието за установено в точка 97 по-горе, при приемането на обжалваните актове жалбоподателят вече не е имал връзка с това дружество.
- 155 Второ, що се отнася до партньорството между жалбоподателя и г-н Maher Al-Assad в рамките на обединението „Нефт срещу храна“, налага се изводът, че то е споменато единствено в статията от уебсайта Orient News. При все това само по себе си посоченото доказателство, по отношение на което Съветът не е дал никакво убедително обяснение нито в писмените си изявления, нито в съдебното заседание, не позволява да се разбере по какъв начин това обединение се е конкретизирало, а именно чрез кои образувания, и какви са последиците от това. Подобни обяснения обаче биха били необходими, тъй като освен това е общоизвестно, че изразът „Нефт срещу храна“ се отнася до програмата, приведена в изпълнение от Организацията на обединените нации между 1996 г. и 2003 г. в полза на Ирак.
- 156 Трето, в публикацията на уебсайта Dawdaa се споменава разцепление между жалбоподателя и семейство Assad поради проблеми, възникнали в нефтения сектор, така че това доказателство по-скоро сочи за прекъсването на връзките между жалбоподателя и семейство Assad в разглеждания сектор.
- 157 Следователно Съветът не е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, за да докаже, че жалбоподателят има професионални връзки с членове на семейство Assad поради дейности в нефтения сектор.
- 158 Освен това в публикацията на уебсайта Dawdaa се посочва, че жалбоподателят продължава да има връзки със семейство Assad поради своите отговорности. В този уебсайт обаче не се уточнява за какви отговорности става въпрос, нито се обяснява как те позволяват да се създаде подобна връзка. Освен това, тъй като посочената информация не се потвърждава от други доказателства, следва да се приеме, че тя не обосновава надлежно наличието на професионални връзки между жалбоподателя и членове на семейство Assad.
- 159 От гореизложеното следва, че Съветът не е обосновал в достатъчна степен мотивите за включване в списъците, изведени от това, че жалбоподателят е свързан с членове на семейство Assad.

3) Заключение относно връзките на жалбоподателя с членове на семействата Makhloufi Assad

- 160 Тъй като Съветът не е доказал, че жалбоподателят е имал връзки с членове на семействата Makhloufi и Assad, било в професионално или в лично отношение, следва да се заключи, че той не е обосновал мотива за включване в списъците, свързан с връзките на жалбоподателя с членове на семействата Makhloufi и Assad.

в) По връзките със сирийския режим

- 161 Следва да се провери дали положението на жалбоподателя представлява достатъчно доказателство, че той оказва подкрепа на сирийския режим или че се облагодетелства от водената от него политика. Подобна преценка трябва да се извърши, като доказателствата се разгледат не изолирано, а в контекста, в който се вписват. Всъщност Съветът удовлетворява възложената му тежест на доказване, ако представи пред съда на Съюза съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи наличието на достатъчна връзка между лицето, на което е наложена мярка за замразяване на финансови средства, и съответния режим (вж. решение от 9 септември 2016 г., *Tri-Ocean Trading/Съвет*, Т-709/14, непубликувано, EU:Т:2016:459, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 162 Съгласно мотивите за включване, припомнени в точки 41 и 78 по-горе, с оглед на статута си на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, и на връзките си с членове на семействата Makhlof и Assad, жалбоподателят е взел участие в сирийския режим, ползвал се е от него или го е подкрепял по всякакъв друг начин.
- 163 Следва да се отбележи, че Съветът е използвал минало време, за да посочи, че жалбоподателят е извялякъл изгода от сирийския режим, че го е подкрепил и че е участвал в него. Този извод важи и за текстовете на немски и испански език на мотивите за включване, които посочват съответно, че жалбоподателят „war in dieser Eigenschaft Teil, Nutznießer oder anderweitig Unterstützer des syrischen Regimes“ и „ha participado en el régimen sirio, se ha beneficiado de él o lo ha apoyado“.
- 164 Що се отнася до текста на английски език на мотивите за включване, той посочва, че жалбоподателят „has been participating in, benefiting from or otherwise supporting the Syrian regime“. Използването на „present perfect continuous“ на английски език по-скоро подсказва, че жалбоподателят е участвал, ползвал се е и е подкрепял сирийския режим в миналото и продължава да го прави.
- 165 На поставен в съдебното заседание въпрос относно времето, използвано в текстовете на различните езици на мотивите за включване, Съветът посочва по същество, че е необходимо да се обърне внимание най-вече на доказателствата и на различните периоди, през които е била оказана подкрепа на сирийския режим.
- 166 Следва да се констатира, че мотивите, поради които Съветът приема, че жалбоподателят подкрепя сирийския режим и че се ползва от него, се припокриват с тези, поради които Съветът счита жалбоподателя за виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, който има връзки с членове на семействата Assad и Makhlof.
- 167 В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика не може да се изключи възможността за определено лице да има известно припокриване на основанията за включване на името му в списък, в смисъл че дадено лице може да се квалифицира като виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, и да се приеме, че в рамките на своята дейност то се облагодетелства от сирийския режим или че го подкрепя чрез същата тази дейност. Това следва именно от обстоятелството, че както е установено в съображение 6 от Решение 2015/1836, тесните връзки със сирийския режим и подкрепата за него от тази категория лица са една от причините, поради които Съветът е решил да създаде тази категория. Това не променя факта, че дори в тази хипотеза става дума за различни критерии

(решение от 23 септември 2020 г., Kaddour/Съвет, T-510/18, EU:T:2020:436, т. 77). Това важи и за лицата, свързани с членове на семействата Makhlouf и Assad, тъй като, както е установено в съображение 7 от Решение 2015/1836, властта на настоящия сирийски режим е съсредоточена в ръцете на влиятелните членове на посочените семейства.

- 168 Първо, следва обаче да се отбележи, че що се отнася до статута на водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, Съветът не е доказал, че към датата на приемане на обжалваните актове жалбоподателят е имал търговски интереси в Сирия (вж. т. 127 по-горе). Що се отнася до връзките му с членове на семействата Makhlouf и Assad, Съветът не е доказал също така, че те са съществували към момента на приемане на ограничителните мерки срещу него (вж. т. 160 по-горе). Следователно трябва да се заключи, че нито търговската дейност на жалбоподателя в Сирия, нито връзките му с членове на семействата Makhlouf и Assad дават основание да се счита, че жалбоподателят има връзки със сирийския режим.
- 169 Второ, макар в публикацията на уебсайта Dawdaa да се посочват други отговорности, които жалбоподателят е можел да поеме за своя сметка или в полза на сирийския режим, трябва да се констатира, както бе посочено в точка 158 по-горе, че в тази публикация не се уточнява за какви отговорности става въпрос, нито се обяснява как те позволяват да се докажат връзките на жалбоподателя с посочения режим. Освен това, тъй като посочената информация не се потвърждава от други доказателства, следва да се приеме, че тя не доказва връзките на жалбоподателя с този режим.
- 170 Трето, от данните от уебсайтовете Al Khaleej Online и Al Hewan е видно, че Lead Syria в ликвидация се ползва от сирийския режим. От една страна обаче, в точка 97 по-горе бе прието за установено, че жалбоподателят не е свързан с това дружество. От друга страна, жалбоподателят е представил доказателства, че дружеството не упражнява дейност от 2012 г. нататък и че е в ликвидация от 2020 г. нататък, както бе посочено в точки 95 и 96 по-горе, така че при липса на доказателства от страна на Съвета за противното или на изтъкнати от него доводи, за да се оспорят достоверността и релевантността на тези доказателства, не е възможно да се определи по какъв начин въпросното дружество е можело да се ползва от този режим.
- 171 На четвърто и последно място, следва да се отбележи, че други данни, произтичащи от документите WK 4069/2019 INIT и WK 985/2021 INIT, доказват, че жалбоподателят се е разграничил от сирийския режим. Така публикацията на уебсайта Aks al Ser уточнява, че жалбоподателят е ликвидирал финансовите си активи и е изтеглил парите си от сирийските банки след бомбардировките на основния щаб на сирийската национална сигурност. Що се отнася до публикацията на уебсайта Dawdaa, в нея се посочва отцепване на жалбоподателя от посочения режим. Накрая, в първата част на документа WK 985/2021 INIT се посочва, че жалбоподателят е държан настрана от основните финансови мрежи на сирийския режим.
- 172 От всичко изложено по-горе следва, че Съветът не е доказал надлежно връзката на жалбоподателя със сирийския режим.

6. Извод относно първото основание, което се отнася до грешки в преценката

- 173 Предвид направените в точки 127, 160 и 172 по-горе изводи Съветът не е обосновал надлежно мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.

- 174 Следователно първото основание трябва да се отхвърли.
- 175 Тъй като първото основание се отнася единствено до основателността на мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, считано от влизането в сила на обжалваните актове, следва да се разгледат също така второто и третото основание, за да се провери дали, както поддържа жалбоподателят, посочените актове имат и обратно действие, доколкото установяват, че жалбоподателят е лицето, спрямо което се прилагат ограничителните мерки, считано от 23 август 2011 г., а при положителен отговор — дали Съветът е придал законосъобразно подобно действие на посочените актове.

Г. По второто основание, което е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, и по третото основание, което е нарушение на принципа на правната сигурност

- 176 В подкрепа на второто основание жалбоподателят поддържа, че Съветът не е можел да приеме обжалваните актове, тъй като те противоречат пряко на оправданите правни очаквания, породени от факта, че през последните десет години посочената институция систематично е потвърждавала, че жалбоподателят не е лицето, идентифицирано на ред 36 от разглежданите списъци.
- 177 В рамките на третото основание жалбоподателят твърди, че обжалваните актове целят да произведат недопустимо обратно действие, и противоречат на принципа на правна сигурност. Според жалбоподателя е важно не само за него, но и за третите лица, които добросъвестно са преговаряли с него, основавайки се на уверения, публично предоставени от Съвета, че лицето, идентифицирано на ред 36 от разглежданите списъци, не е той.
- 178 Що се отнася до второто основание, Съветът счита, че съдебната практика, на която жалбоподателят се позовава, за да обоснове прилагането на принципа на защита на оправданите правни очаквания, не може да се приложи към положението на жалбоподателя, доколкото той не е засегнат от какъвто и да било акт, издаден от тази институция. В това отношение Съветът счита, че предоставената информация относно самоличността на лице, спрямо което са наложени ограничителни мерки, сама по себе си не може да породи субективни права.
- 179 Що се отнася до третото основание, Съветът изтъква, че обжалваните актове влизат в сила едва в деня след публикуването си в *Официален вестник на Европейския съюз*. Жалбоподателят обаче не е уточнил по какъв начин обжалваните актове имат обратно действие, като се има предвид по-специално, че на практика финансовите средства не могат да бъдат замразени с обратно действие. Поради това Съветът счита, че основанието не отговаря на изискванията на член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и трябва да се отхвърли само по тази причина.

1. По допустимостта на третото основание

- 180 Съветът по същество твърди, че третото основание, в рамките на което се изтъква нарушение на принципа на правна сигурност, трябва да се отхвърли като недопустимо, тъй като жалбоподателят не обяснява ясно по какъв начин обжалваните актове имат обратно действие.

- 181 Следва да се припомни, че по силата както на член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз — приложим за производството пред Общия съд съгласно член 53, първа алинея от посочения статут — така и на член 76, буква г) от Процедурния правилник всяка искова молба или жалба трябва да включва информация за предмета на спора, изтъкнатите основания и доводи, както и кратко изложение на посочените основания. Тези елементи трябва да са достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по исковата молба или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. в този смисъл определение от 28 април 1993 г., *De Noe/Комисия*, T-85/92, EU:T:1993:39, т. 20 и цитираната съдебна практика). Поради това в исковата молба или жалбата трябва да се посочи изрично в какво се състои нейното основание, като само по себе си абстрактното му формулиране не отговаря на изискванията на Процедурния правилник. Аналогични са изискванията при излагане на твърдение за нарушение в подкрепа на основание (вж. решение от 25 март 2015 г., *Белгия/Комисия*, T-538/11, EU:T:2015:188, т. 131 и цитираната съдебна практика; определение от 27 ноември 2020 г., *PL/Комисия*, T-728/19, непубликувано, EU:T:2020:575, т. 64).
- 182 В настоящия случай жалбоподателят поддържа по същество, че обжалваните актове имат обратно действие, доколкото изменят правното му положение, което е съществувало до момента на приемането на обжалваните актове, а именно че той не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 183 Това следва по същество от точки 59 и 60 от жалбата. Освен това в точки 48 и 49 от писмената си реплика жалбоподателят обяснява последиците от обратната сила на обжалваните актове върху правното му положение.
- 184 Налага се обаче изводът, че Съветът е отговорил на доводите на жалбоподателя не само в писмената защита, но и в писмената дуплика. Освен това в писмената си дуплика Съветът посочва, че доводите на жалбоподателя не отразяват точно обстоятелствата по случая, като по този начин Съветът се съсредоточава върху обосноваването на основанието, а не върху неговата недопустимост. Накрая, Общият съд може да разгледа това основание, което е подкрепено от достатъчна информация за тази цел.
- 185 Следователно третото основание е достатъчно ясно, в съответствие с изискванията, установени в разпоредбите на Статута на Съда на Европейския съюз и в Процедурния правилник, и следователно е допустимо.

2. По основателността на второто и третото основание

- 186 Съгласно съдебната практика принципът на правна сигурност, от който произтича принципът на оправданите правни очаквания, има за цел да гарантира предвидимостта на правните положения, попадащи в обхвата на правото на Съюза. За тази цел най-важно е институциите на Съюза да зачитат неизменяемостта на актовете, приети от тях и засягащи правното и материално положение на субектите на правото, така че тези актове да не могат да се променят, без да са спазени правилата на компетентност и процедурните правила (решение от 4 май 2016 г., *Andres и др./ЕЦБ*, T-129/14 P, EU:T:2016:267, т. 35).

- 187 В случая жалбоподателят счита, че обжалваните актове са нарушили както принципа на защита на оправданите правни очаквания, така и принципа на правна сигурност, доколкото в тези актове се установява, че името му е било включено в разглежданите списъци от 23 август 2011 г. нататък, докато от приемането на актовете от 2011 г. до приемането на обжалваните актове Съветът не го е считал за лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 188 Следователно, за да се прецени дали обжалваните актове са приети в нарушение на тези два принципа, е необходимо най-напред да се разгледат последиците от тях и да се провери дали, в съответствие с твърденията на жалбоподателя и обратно на твърденията на Съвета, те имат обратно действие, като установяват, че жалбоподателят в крайна сметка винаги е бил лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, и то след приемането на актовете от 2011 г.

а) По обратното действие на обжалваните актове

- 189 В съдебната практика се приема, че обратното действие на даден акт може да бъде изрично предвидено в него, но може да произтича и от неговото съдържание (вж. в този смисъл решение от 11 юли 1991 г., Crispoltoni, C-368/89, EU:C:1991:307, т. 17).
- 190 Обжалваните актове не съдържат изрична разпоредба, предвиждаща прилагане с обратна сила на правните им последици. При това положение следва да се провери дали от съдържанието им действително произтича обратно действие.
- 191 На първо място, що се отнася до актовете от 2021 г., най-напред следва да се отбележи, че в съображение 2 от тези актове се посочва, че трябва да бъде актуализирана информацията относно лице, чието име е включено в разглежданите списъци, в конкретния случай лицето, посочено на ред 36. Следователно не става въпрос за актове за първоначално, нито за повторно включване, а за актове, които целят да бъдат продължение на предходните актове, в които внасят изменения.
- 192 По-нататък следва да се отбележи, че кавичките, които ограждат текста, приложен към актовете от 2021 г., се отварят преди числото 36 и се затварят след датата на първоначалното включване, а именно 23 август 2011 г. Така целият ред 36 се заменя със съответния текст. Следователно, противно на твърденията на Съвета, в актовете от 2021 г. действително се уточнява, че датата на първоначалното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е 23 август 2011 г.
- 193 Накрая, за да се прецени наличието на обратно действие на актовете от 2021 г., е необходимо също така да се сравни положението, съществувало преди приемането им, с положението, съществувало след това. В това отношение обаче се налага изводът, че актовете от 2021 г. са приети, след като Съветът е констатирал, че е допуснал грешка относно самоличността на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, и самоличността на жалбоподателя. Това е видно от писмото от 12 февруари 2021 г., в което посочва, че „The Council considers, after reviewing the information on its file, that [the applicant] is indeed the person listed under entry no 36 in the annexes to the [Decision 2013/255 and Regulation No 36/2012]“ („Съветът счита, след преразглеждане на съдържащата се в преписката му информация, че [жалбоподателят] действително е лицето, посочено на ред 36 от списъците, приложени към Решение 2013/255 и Регламент № 36/2012“), и в което предоставя на представителите на жалбоподателя срок, за да представят становището на

- клиента си относно новите мотиви за включване в списъците, които мотиви Съветът възнамерява да приеме по отношение на жалбоподателя и които са посочени за първи път по-специално в актовете от 2021 г.
- 194 От това следва, че изменяйки ред 36 от разглежданите списъци, за да стане ясно, че изменението засяга жалбоподателя, и предвид контекста на приемането си, актовете от 2021 г. имат обратно действие по отношение на правното положение на жалбоподателя.
- 195 Това се потвърждава от изразеното от Съвета намерение, припомнено както в писмената защита, така и в съдебното заседание, да поправи посредством актовете от 2021 г. объркването относно самоличността на жалбоподателя.
- 196 Изводът, направен в точка 194 по-горе, не може да бъде поставен под съмнение от доводите на Съвета.
- 197 Първо, Съветът твърди, че актовете от 2021 г. нямат обратно действие, тъй като финансовите средства не могат да бъдат замразени с обратна сила.
- 198 Вярно е, че по принцип финансовите средства на дадено лице или образувание могат да бъдат замразени само за в бъдеще, както впрочем и че ограниченията за влизане на територията на държавите членки могат да бъдат налагани само за в бъдеще. Въпреки това, от една страна, ограничаването в настоящия случай на действието на актовете от 2021 г. само до замразяването на финансовите средства и на икономическите ресурси на жалбоподателя или дори до ограниченията при допускането до територията на държавите членки погрешно пренебрегва последиците, които приемането на тези актове е породило за цялостното правно положение на жалбоподателя, и по-специално за неговата репутация и за доброто му име.
- 199 В този смисъл вече бе признато, че ограничителните мерки имат значителни отрицателни последици и сериозно въздействие върху правата и свободите на съответните лица. Така освен замразяването на средства или ограниченията във връзка с допускането до територията на държавите членки сами по себе си, които поради широкия си обхват нарушават както професионалния, така и личния живот на съответните лица, е важно да се вземат предвид заклеймяването и недоверието, съпътстващи публичното посочване на лицата, определени като свързани със сирийския режим (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 6 юни 2013 г., Ayadi/Комисия, С-183/12 Р, непубликувано, EU:C:2013:369, т. 68).
- 200 При все това, приемайки за установено посредством актовете от 2021 г., че името на жалбоподателя е включено в разглежданите списъци от датата на приемането на актовете от 2011 г., Съветът потвърждава, че от тази дата жалбоподателят има връзки със сирийския режим и е извършил различните действия, обосновали включването и запазването на името му в списъците от тази дата нататък. Подобно твърдение е достатъчно, за да се промени с обратна сила правното положение на жалбоподателя, което надхвърля самото замразяване на неговите средства.
- 201 От друга страна, в настоящия случай не може да се твърди, че актовете от 2021 г. нямат никакво обратно действие по отношение на замразяването на средствата на жалбоподателя. Всъщност, както по същество посочва Съветът в съдебното заседание, една от целите, преследвани с приемането на актовете от 2021 г., е да се изясни положението на жалбоподателя, съществувало преди приемането им, по-специално

поради наличието на френското решение от 12 февруари 2020 г., с което се замразяват средствата на жалбоподателя въз основа на актовете от 2019 г. Така, макар от техническа гледна точка да не е възможно да бъдат замразени средства назад във времето, за сметка на това е възможно замразяването на средства, настъпило в миналото, да бъде потвърдено чрез промяна на правното положение на заинтересованото лице, което е било водещо към онзи момент. Следователно актовете от 2021 г., които са потвърдили, че жалбоподателят действително е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, считано от 23 август 2011 г., са изменили с обратна сила правното положение на жалбоподателя, така че то да съответства на правното положение, позволяващо на френското решение от 12 февруари 2020 г. да породи последици.

- 202 Второ, в писмената си дублика и в съдебното заседание Съветът твърди, че документът WK 4069/2019 INIT, който също позволява да се обосноват мотивите за включване на актовете от 2019 г., вече съдържа снимки на жалбоподателя, които позволяват той да бъде ясно идентифициран. Следователно според Съвета през 2019 г. на жалбоподателя вече са били наложени ограничителни мерки.
- 203 При все това твърдението на Съвета, че през 2019 г. жалбоподателят вече е бил обект на ограничителни мерки, противоречи на обстоятелството, че с поправката от 2019 г. Съветът е искал да промени арабското име на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, за да съответства на това в актовете от 2011 г., изменени с актовете от ноември 2011 г. От това следва да се заключи, че и към момента на приемането на актовете от 2019 г. Съветът е считал, че жалбоподателят, чието арабско име се различава от името, съдържащо се в поправката, не е лицето, посочено на този ред. Това впрочем е било така и при приемането на Решение 2020/719 и на Регламент за изпълнение 2020/716, които възпроизвеждат същото арабско име.
- 204 При това положение, макар документът WK 4069/2019 INIT, който подкрепя мотивите за включване в актовете от 2019 г., да съдържа данни, които могат да способстват за идентифициране на жалбоподателя като лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, вярно е също така, че от датата на приемането им до приемането на актовете от 2021 г. Съветът е считал, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Именно с приемането на актовете от 2021 г. Съветът е възнамерявал да поправи грешката си, като е установил ясно, че в действителност жалбоподателят е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, и то от 23 август 2011 г. нататък.
- 205 Следователно Съветът не може да твърди, че въпреки допуснатата от него грешка следва да се счита, че преди приемането на актовете от 2021 г. жалбоподателят вече е бил обект на ограничителни мерки. Освен това подобно правно положение не съответства на действителността, тъй като, както е видно от приложените към жалбата писма от 2 ноември 2011 г. и от 21 април 2015 г. на швейцарския държавен секретариат по икономически въпроси, швейцарската банка, в която жалбоподателят е разполагал със сметки, е освободила средствата, замразени вследствие на приемането на актовете от 2011 г. и на следващите актове, предвид уверенията, които е получила във връзка с факта, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 206 Освен това в съдебното заседание Съветът посочва, че след като е получил писмото от 23 юни 2020 г., е извършил разследване, за да получи допълнителна информация за жалбоподателя. В това отношение следва да се констатира, че жалбоподателят е изпратил

посоченото писмо, за да получи потвърждение от страна на Съвета, че той не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Това потвърждение е било необходимо на жалбоподателя поради френското решение от 12 февруари 2020 г., с което е било поискано установените във Франция банки да замразят средствата му. Както е видно от писмото от 12 февруари 2021 г. и е безспорно между страните, Съветът е установил грешката си след получаването на допълнителна информация от страна на френските власти, като тази информация е била възпроизведена в документа WK 985/2021 INIT.

- 207 Така именно с приемането на актовете от 2021 г. Съветът е искал да промени съществуващото дотогава правно положение на жалбоподателя, а именно че той не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Със споменатите актове Съветът е искал да идентифицира с точност жалбоподателя като лицето, чието име е било включено още на 23 август 2011 г. на посочения ред 36, и следователно, считано от тази дата, да установи връзка между жалбоподателя и действията на сирийския режим, които Съюзът е искал да осъди чрез приемането на режим на ограничителни мерки.
- 208 Следователно актовете от 2021 г. имат обратно действие.
- 209 На второ място, що се отнася до актовете от 2022 г. за оставяне в списъците, следва да се отбележи, че както следва по същество от съображение 3 от Решение 2022/849, що се отнася до жалбоподателя, те са имали за цел само да удължат до 1 юни 2023 г. действието на ограничителните мерки, приети спрямо него.
- 210 Освен това следва да се констатира, че единствено към момента на приемане на актовете от 2021 г. Съветът е възнамерявал да изясни положението на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, за да уточни, че действително става въпрос за жалбоподателя. С други думи, единствено посочените актове от 2021 г. въвеждат промяна на позицията, която Съветът е имал до онзи момент. В замяна на това актовете от 2022 г. за оставяне в списъците целят единствено името на жалбоподателя да бъде запазено в разглежданите списъци. В този смисъл не може да се счита, че при приемането на посочените актове Съветът е възнамерявал да поправи допуснатата грешка.
- 211 Следователно актовете от 2022 г. за оставяне в списъците нямат обратно действие, поради което второто и третото основание следва да се отхвърлят, доколкото се отнасят до тези актове.

б) По нарушението на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания

- 212 Следва да се припомни, че в общия случай принципът на правната сигурност не допуска началото на времеви обхват на акт на Съюза да се определя към момент, предхождащ публикуването на този акт, макар по изключение това да е възможно, когато цел от общ интерес го изисква и когато оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно зачетени, както и доколкото от съдържанието, от целта или от структурата на съответните правила на Съюза ясно следва, че трябва да им бъде придадено такова действие (вж. решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, т. 32 и цитираната съдебна практика).

- 213 След като бе прието в точка 208 по-горе, че от съдържанието и целта на актовете от 2021 г. ясно личи, че те имат обратно действие, следва да се провери дали са изпълнени другите две изисквания, установени в цитираната в точка 212 по-горе съдебна практика, за да се допусне обратното действие на актове на Съюза.
- 214 Следователно трябва да се провери дали, от една страна, цел от общ интерес е изисквала актовете от 2021 г. да имат обратно действие и от друга страна, дали оправданите правни очаквания на жалбоподателя са били надлежно зачетени.

1) По наличието на общ интерес

- 215 Що се отнася до наличието на общ интерес, свързан с обществения ред, Съветът се позовава по същество на факта, че ограничителните мерки са насочени към постигането на цели от общ интерес, по-специално за утвърждаване и подкрепа на правата на човека и международното хуманитарно право. В писмените си изявления и в съдебното заседание Съветът изтъква също, че като е приел актовете от 2021 г. и е изяснил положението на жалбоподателя преди приемането им, той е гарантирал правната сигурност.
- 216 В това отношение следва да се припомни, че съдът на Съюза е признал, че първостепенното значение на поддържането на международния мир и на международната сигурност оправдава приемането на ограничителни мерки (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., Ezz и др./Съвет, T-256/11, EU:T:2014:93, т. 191).
- 217 Освен това, както впрочем поддържа жалбоподателят, принципът на правна сигурност изисква да е възможно да се установи ясно кой е и кой не е обект на приетите от Съюза ограничителни мерки. Указанията на Съвета, озаглавени „Най-добри практики на Европейския съюз за ефективно прилагане на ограничителни мерки“, от 4 май 2018 г., подчертават именно значението на това изискване.
- 218 Всъщност само ако лицата и образуванията са ясно определени, е възможно да се гарантират правната сигурност и полезното действие на приетите ограничителни мерки и следователно постигането на целите, припомнени в точка 216 по-горе.
- 219 При тези обстоятелства и предвид факта, че националните органи на държавите членки се основават на актовете, приети от Съвета, за да вземат решение за замразяване на финансовите средства на лицата и образуванията, следва да се признае, че е законосъобразно и необходимо Съветът да може да поправи допуснатата от него грешка относно самоличността на дадено лице и по този начин да може да изясни положението на дадено лице или образувание. Това всъщност допринася за постигането на целите на ограничителните мерки, като позволява, от една страна, на административните органи и на третите лица да знаят ясно кой е обектът на ограничителните мерки, и от друга страна, на засегнатото лице или образувание да подаде жалба срещу засягащите го актове.

2) По наличието на оправдани правни очаквания у жалбоподателя

- 220 На първо място, важно е да се подчертае, че противно на твърденията на Съвета, жалбоподателят не изтъква толкова нарушение на оправданите му правни очаквания, поради това че Съветът е приел ограничителни мерки спрямо него посредством актовете от

2021 г., а по-скоро поради факта, че с приемането на актовете от 2021 г. Съветът твърди, че именно той е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, и то от приемането на актовете от 2011 г. нататък.

- 221 В този смисъл жалбоподателят не твърди, че Съветът е нямал право по принцип да включи името му в разглежданите списъци, а по-скоро поддържа, че след като в продължение на десет години Съветът е потвърждавал, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от тези списъци, не е можел да приеме обратното.
- 222 Така положението на жалбоподателя се различава от положението, разглеждано по делата, по които са постановени решения от 29 ноември 2018 г., *National Iranian Tanker Company/Съвет* (С-600/16 Р, ЕУ:С:2018:966), и от 3 май 2016 г., *Iran Insurance/Съвет* (Т-63/14, непубликувано, ЕУ:Т:2016:264), на които Съветът се позовава и в рамките на които Съдът и Общият съд съответно са посочили по същество, че отмяната от съда на Съюза на ограничителни мерки, приети от Съвета по отношение на дадено лице или образувание, не може да породи оправдани правни очаквания у това лице или образувание, че Съветът няма да реши, при спазване на посоченото съдебно решение, да извърши повторно включване в списъците (решение от 29 ноември 2018 г., *National Iranian Tanker Company/Съвет*, С-600/16 Р, ЕУ:С:2018:966, т. 51; в този смисъл вж. също решение от 3 май 2016 г., *Iran Insurance/Съвет*, Т-63/14, непубликувано, ЕУ:Т:2016:264, т. 152 и 153).
- 223 На второ място, страните спорят по въпроса дали в настоящия случай жалбоподателят може да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания.
- 224 Докато жалбоподателят, основавайки се на съдебната практика в областта на оттеглянето на административни актове, счита, че е бенефициер на приети от Съвета актове, с които последният потвърждава, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, Съветът оспорва това и счита, че посочената от жалбоподателя съдебна практика не е приложима към фактите по случая.
- 225 В това отношение, от една страна, следва да се припомни, че принципът на защита на оправданите правни очаквания е общ принцип на правото на Съюза, който трябва да бъде спазван от Съвета (вж. в този смисъл решение от 10 декември 2015 г., *Veloserviss*, С-427/14, ЕУ:С:2015:803, т. 29 и 30).
- 226 От друга страна, от припомнената в точка 212 по-горе съдебна практика следва, че спазването на оправданите правни очаквания е едно от условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да може акт на Съюза да има обратно действие при спазване на принципа на правната сигурност.
- 227 Накрая, съгласно съдебната практика установените в нея условия, свързани с наличието на конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения с оглед на установяване на наличието на оправдани правни очаквания, се отнасят само до положението, в което се намира частноправен субект, когато даден акт се прилага незабавно спрямо него, а не с обратно действие (вж. в този смисъл решение от 10 ноември 2010 г., *СХВП/Simões Dos Santos*, Т-260/09 Р, ЕУ:Т:2010:461, т. 64). Това се обосновава с факта, че тъй като обратното действие на акт на Съюза се допуска само по изключение, от частноправен субект не може да се изисква да докаже, че е получил уверения, че правното му положение няма да бъде променено с обратна сила.

- 228 Следователно, противно на твърденията на Съвета, не е необходимо жалбоподателят да е бил адресат на актове, предоставящи субективни права, за да може да се позове на защитата на оправданите си правни очаквания.
- 229 В подкрепа на становището си Съветът не може да се основава на решение от 14 септември 2017 г., *Petrea* (C-184/16, EU:C:2017:684, т. 31 и сл.), и на заключението на генерален адвокат Szpunar по дело *Petrea* (C-184/16, EU:C:2017:324, т. 61 и сл.).
- 230 По това дело Съдът е сезиран с преюдициално запитване, с което се цели да се установи дали отнемането на удостоверение за регистрация, предвидено в член 8, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77, и поправки в ОВ L 229, 2004 г., стр. 35 и ОВ L 197, 2005 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56), е можело да наруши принципа на защита на оправданите правни очаквания на лицето, на което е издадено подобно удостоверение.
- 231 По същество, потвърждавайки позицията на генерален адвокат Szpunar, Съдът приема, че декларативен акт, какъвто е удостоверението за регистрация, не би могъл сам по себе си да обоснове оправданите правни очаквания на заинтересованото лице относно правото му да пребивава на територията на съответната държава членка (решение от 14 септември 2017 г., *Petrea*, C-184/16, EU:C:2017:684, т. 35).
- 232 По аналогия Съветът счита, че сведенията относно самоличността на лицето, засегнато от включването в разглежданите списъци, имат само декларативен характер и като такива не могат да породят субективни права.
- 233 Така Съветът изхожда от погрешната предпоставка, че за да намери приложение, принципът на защита на оправданите правни очаквания винаги изисква приемането на актове, предоставящи субективни права. Това условие обаче не произтича от съдебната практика, и по-специално от решение от 14 септември 2017 г., *Petrea* (C-184/16, EU:C:2017:684). Всъщност, макар в него Съдът да посочва, че само по себе си удостоверението за регистрация не може да породят оправдани правни очаквания у заинтересованото лице, тъй като става въпрос за декларативен акт, налага се изводът, че в точка 36 от посоченото решение Съдът добавя, че освен това в разглежданото в главното производство дело нито едно от обстоятелствата, описани в акта за преюдициално запитване, не позволява да се приеме, че поради дадени му конкретни уверения от компетентните органи у заинтересованото лице са се породили надежди във връзка с правото му на пребиваване. От това следва, че макар Съдът далеч да не изключва възможността заинтересованото лице да е могло да получи под каквато и да било форма уверения от страна на компетентните органи, които могат да породят у него известни очаквания, Съдът е приел, че подобна възможност съществува, и е проверил дали в настоящия случай тя се е осъществила.
- 234 Ето защо, на трето място, следва да се провери дали Съветът е зачел оправданите правни очаквания на жалбоподателя.

- 235 В това отношение от цитираната в точка 227 по-горе съдебна практика трябва да се заключи, че жалбоподателят не следва да доказва, че е получил конкретни, безусловни и непротиворечиви уверения, от естество да установят наличието на оправдани правни очаквания у него, че Съветът няма да приема актове с обратно действие, а следва съдът да провери дали актовете от 2021 г. са били приети при зачитане на оправданите правни очаквания на жалбоподателя.
- 236 Този анализ изисква да се вземат предвид всички обстоятелства по случая.
- 237 При все това от писмата от 28 октомври 2011 г., 15 ноември 2011 г. и 6 май 2013 г., изпратени до представителите на жалбоподателя от Съвета, и от възражението за недопустимост, повдигнато от Съвета по делото, по което е постановено определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266), е видно, че Съветът потвърждава без резерви, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Това твърдение се потвърждава посредством приемането на актовете от ноември 2011 г., както и на актовете за изменение от 2013 г. (вж. т. 24 по-горе) и от 2019 г. В това отношение е важно да се подчертае, че Съветът никога не е искал от представителите на жалбоподателя да предоставят повече идентификационни данни относно него, а освен това Съветът не твърди, че жалбоподателят е укрил информация. С други думи, до изпращането на писмото от 12 февруари 2021 г. Съветът не е изразявал никакво съмнение, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 238 Ето защо Съветът многократно е потвърждавал пред жалбоподателя, че последният не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 239 В това отношение Съветът наемква, че всеки извод относно самоличността на лице, спрямо което са наложени ограничителни мерки, има само декларативна стойност, а също така цели да установи аналогия между настоящото положение и положението по делото, по което е постановено решение от 25 януари 2017 г., Almaz-Antey Air and Space Defence/Съвет (Т-255/15, непубликувано, ЕУ:Т:2017:25, т. 38 и 39). По това дело обаче Общият съд е трябвало да разгледа допустимостта на молбите на жалбоподателя за изменение на исканията му по отношение на писмо, изпратено от Съвета, в което последният посочва, че потвърждава становището си относно обстоятелството, че жалбоподателят продължава да отговаря на критериите, предвидени в Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 година относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 16) и в Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 година относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 6), и че ограничителните мерки трябва да се запазят по отношение на жалбоподателя. Общият съд отхвърля като недопустими посочените молби за изменение на исканията, като констатира, че писмото, за което става въпрос, само потвърждава преценката на Съвета и няма за цел нито да замени, нито да измени основанията за включване, съдържащи се в Решение (ОВППС) 2015/432 на Съвета от 13 март 2015 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС (ОВ L 70, 2015 г., стр. 47) и за продължаване на действието на разглежданите ограничителни мерки до 15 септември 2015 г., както и в Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/427 от 13 март 2015 година на Регламент № 269/2014 (ОВ L 70, 2015 г., стр. 1).

- 240 В настоящия случай обаче жалбоподателят не иска отмяна на изпратените му от Съвета писма, а се позовава на тях, за да докаже, че Съветът е създал у него оправдани правни очаквания, че тази институция не го е считала за лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Така, дори да се приеме, че посочените писма само потвърждават различните актове, приети от Съвета, това не променя факта, че те, заедно с посочените актове, са допринесли за това у жалбоподателя да възникнат оправдани очаквания, че той не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци. Така, с оглед на кумулирането на тези писма, които потвърждават или обявяват приетите от Съвета актове, и обратното действие на актовете на Съюза, което има характер на изключение, жалбоподателят е можел основателно да очаква, че той няма с обратно действие да бъде оприличен на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 241 От гореизложеното следва, че Съветът не се е съобразил с оправданите правни очаквания на жалбоподателя, като е приел ограничителни мерки с обратно действие по отношение на него.
- 242 Този извод не може да бъде поставен под въпрос посредством другите доводи на жалбоподателя.
- 243 На първо място, Съветът счита, че всеки извод относно самоличността на лице, чието име е включено в списъци, се основава на фактическите обстоятелства, съдържащи се в преписката, които позволяват на него и на органите, прилагащи ограничителни мерки, да идентифицират лицето, което е обект на включване в списъците. С други думи, според Съвета позицията му относно самоличността на дадено лице може да се промени с оглед на информацията, която притежава.
- 244 Разбира се, от една страна, се счита, че Съветът може да установи самоличността на лицата и образуванията, по отношение на които той надлежно приема ограничителни мерки (вж. решение от 9 септември 2016 г., *Tri Ocean Energy/Съвет*, T-719/14, непубликувано, EU:T:2016:458, т. 30 и цитираната съдебна практика). Така съдът на Съюза взема предвид трудността да се получат по-точни доказателства в държава, която е в положение на гражданска война и в която има авторитарен режим. При тези обстоятелства следва да се признае възможността на Съвета да промени становището си относно самоличността на дадено лице или образувание в зависимост от доказателствата, с които разполага.
- 245 От друга страна, както бе посочено в точка 219 по-горе, следва да се признае възможността на Съвета да поправи допуснатата от него грешка относно самоличността на дадено лице и по този начин да му се позволи да изясни положението на дадено лице или образувание.
- 246 При все това правото, признато на Съвета в точка 219 по-горе, се съпътства от ограничения, а именно спазването на принципа на защита на оправданите правни очаквания, които ограничения е още по-важно да се спазват, тъй като последиците за правното положение на лицата и образуванията, засегнати от ограничителни мерки, не са пренебрежими.
- 247 Впрочем в това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, макар ограничителните мерки да не представляват наказателна санкция, съгласно припомнената в точки 70 и 71 по-горе съдебна практика Съветът трябва надлежно да установи кои са лицата и образуванията, по отношение на които той приема ограничителни мерки. Това е от значение, доколкото в областта на ограничителните мерки надлежното идентифициране на

адресатите на актовете от Съвета е предварително условие за включването им в списъците, както и за конкретното разглеждане на спорните факти (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2020 г., Naikal/Съвет, Т-189/19, непубликувано, ЕУ:Т:2020:607, т. 102).

- 248 Освен това посочените грешки следва да бъдат сведени до минимум, като в противен случай е налице риск полезното действие на ограничителните мерки да бъде подкопано и да бъде застрашена целта на установения от Съюза правен режим, а именно да се упражни натиск върху сирийския режим, като се възпрепятства финансирането му.
- 249 Така, макар Съветът да има право да поправи с обратна сила грешка, която е допуснал при идентифицирането на засегнато от ограничителни мерки лице, той не би могъл да действа, без да спазва принципа на защита на оправданите правни очаквания. При това положение неговият довод следва да се отхвърли.
- 250 На второ място, Съветът посочва, че погрешната му концепция за самоличността на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, не се е основавала на липса на информация относно самоличността на това лице, а по-скоро на липса на информация относно самоличността на жалбоподателя.
- 251 Дори обаче да се приеме доводът на Съвета, последният не е посочил никакво писмо до представителите на жалбоподателя, с което тази институция цели да изясни положението. Като се има предвид обаче фактът, че в настоящия случай средствата на жалбоподателя са били временно замразени през 2011 г. и отново през 2015 г. от швейцарска банка, както бе припомнено в точка 205 по-горе, Съветът е трябвало да използва средствата, с които е разполагал към онзи момент, за да изясни положението, ако е считал, че не разполага с достатъчно данни за самоличността на жалбоподателя. Накрая, Съветът се е опитал да получи повече информация едва като е получил писмото от 23 юни 2020 г., с което е бил уведомен, че френският министър на икономиката и финансите е приел френското решение от 12 февруари 2020 г. за замразяване на средствата, притежавани от жалбоподателя във Франция.
- 252 Впрочем, с оглед на приемането на това решение от френските власти, Съветът няма основание да твърди, че допуснатата от него грешка е била благоприятна за жалбоподателя, доколкото нито една ограничителна мярка не е произвела действие до приемането на актовете от 2021 г. Всъщност това не само е отчасти неточно, тъй като в действителност въз основа на актовете от 2019 г. френските органи са замразили средствата, които жалбоподателят притежава във Франция, но най-вече допуснатата от Съвета грешка, която е способствала за поддържането на оправданите правни очаквания у жалбоподателя, че той не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, е възпрепятствала жалбоподателя да подаде в рамките на десетгодишния период, предхождащ приемането на актовете от 2021 г., жалби за отмяна на различните актове за включване и запазване на името му в разглежданите списъци. Впрочем възможността жалбоподателят да беше подал жалби, ако знаеше, че името му е посочено в актовете, предхождащи актовете от 2021 г., в настоящия случай не е просто хипотетична, тъй като жалбоподателят е подал жалба срещу актовете от 2011 г. и редовно е писал до Съвета с цел да получи потвърждение, че не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 253 Ето защо доводът на Съвета следва да се отхвърли.

254 Следователно трябва да се признае наличие на нарушение на оправданите правни очаквания на жалбоподателя, както и нарушение на принципа на правна сигурност и следователно да се уважат второто и третото основание.

Д. По второто основание, което е нарушение на силата на пресъдено нещо

255 Жалбоподателят изтъква по същество, че въпросът за самоличността на лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци, е разрешен с определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (T-550/11, непубликувано, EU:T:2012:266). Освен това жалбоподателят посочва, че Общият съд е постановил това решение по изрично искане на Съвета, въпреки че жалбоподателят е сезирал Общия съд, за да уточни по отношение на третите лица, че спрямо него не са наложени ограничителни мерки. Според жалбоподателя Съветът не може да постави под въпрос това, приемайки обжалваните актове.

256 Съветът счита, че силата на пресъдено нещо на решение на съда на Съюза, с което се отхвърля подадена по-рано жалба, може да бъде пречка само за допустимостта на втора жалба. При това положение доводите на жалбоподателя относно силата на пресъдено нещо на решение относно допустимостта в рамките на образуваното през 2011 г. производство, с които той цели да попречи на Общия съд да разгледа настоящото дело по същество, трябвало да се отхвърлят.

257 Следва да се припомни значимостта, която има принципът на силата на пресъдено нещо както в правния ред на Съюза, така и в националните правни системи. В действителност, с цел да се гарантират стабилността на правото и на правоотношенията, както и доброто правораздаване, е важно съдебните решения, които са станали окончателни след изчерпване на наличните способности за защита или след изтичане на предвидените за тази защита срокове, да не могат повече да бъдат оспорвани (вж. решение от 30 септември 2003 г., Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, т. 38).

258 Основната цел, която се преследва, е да се предотврати съвместното съществуване в правния ред на Съюза на противоположни и дори несъвместими решения по отношение на техните последици. Ето защо жалба е недопустима поради силата на пресъдено нещо на предходно съдебно решение, постановено по жалба между същите страни, със същия предмет и на същото основание (решения от 19 септември 1985 г., Hoogovens Groep/Комисия, 172/83 и 226/83, EU:C:1985:355, т. 9, от 5 юни 1996 г., NMB France и др./Комисия, T-162/94, EU:T:1996:71, т. 37, и от 25 юни 2010 г., Imperial Chemical Industries/Комисия, T-66/01, EU:T:2010:255, т. 197).

259 В този смисъл силата на пресъдено нещо обхваща не само диспозитива на съдебното решение, но и мотивите, довели до постановяването му, които представляват неговата необходима основа, в смисъл че са абсолютно необходими за определяне на точния смисъл на постановеното в диспозитива (вж. в този смисъл решения от 3 октомври 2000 г., Industrie des poudres sphériques/Съвет, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 81, и от 1 юли 2009 г., ThyssenKrupp Stainless/Комисия, T-24/07, EU:T:2009:236, т. 113 и 140).

260 В настоящия случай страните спорят относно обхвата, който следва да се придаде на силата на пресъдено нещо на определението от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (T-550/11, непубликувано, EU:T:2012:266).

- 261 Следва да се отбележи, че в настоящия случай не става въпрос за това да се установи недопустимостта на жалба, подадена срещу актове, чиято законосъобразност е била разгледана частично или изцяло от Общия съд, а за това дали при приемането на обжалваните актове Съветът е бил обвързан от определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266).
- 262 В това отношение, както бе припомнено в точка 58 по-горе, настоящата жалба няма за предмет отмяната на актовете от 2011 г., а само отмяната на обжалваните актове, приети на 6 май 2021 г. и на 30 май 2022 г.
- 263 Тъй като обаче актовете от 2021 г. имат обратно действие и актовете от 2022 г. за оставяне в списъците продължават да указват, че датата на първоначалното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е 23 август 2011 г., е налице противоречие, тъй като, от една страна, съществува влязло в сила съдебно решение, с което се признава, че жалбоподателят не е лицето, посочено в актовете от 2011 г., а от друга страна, приетите впоследствие актове на Съвета сочат обратното.
- 264 При все това, като твърди в обжалваните актове, че жалбоподателят е лицето, посочено в актовете от 2011 г., Съветът нарушава принципа на силата на пресъдено нещо на определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266). Всъщност по този начин Съветът позволява в правния ред на Съюза да съществуват едновременно едно решение и актове, които противоречат или са дори несъвместими, що се отнася до техните последици.
- 265 Този извод не може да бъде поставен под въпрос от доводите на Съвета, в подкрепа на които той се позовава на решение от 13 февруари 2003 г., Meyer/Комисия (Т-333/01, ЕУ:Т:2003:32).
- 266 Видно от точки 25 и 27 от решение от 13 февруари 2003 г., Meyer/Комисия (Т-333/01, ЕУ:Т:2003:32), Общият съд счита, че по делото, по което е постановено определение от 10 април 2000 г., Meyer/Комисия и ЕИБ (Т-361/99, ЕУ:Т:2000:107), в рамките на което делото не е било разгледано по същество, той не се е произнесъл по нито един фактически или правен въпрос, с който е можел да бъде обвързан в рамките на въпросното производство, поради което доводът, изведен от силата на пресъдено нещо, трябва да бъде отхвърлен.
- 267 От това Съветът заключава, че по аналогичен начин следва да не се взема предвид определението от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266), тъй като то се отнасяло само до допустимостта на жалбата, подадена от жалбоподателя срещу актовете от 2011 г.
- 268 При все това само по себе си обстоятелството, че въпросът относно самоличността на жалбоподателя е бил решен при проверката на допустимостта на жалбата, а не в рамките на разглеждането на делото по същество, е ирелевантно. Всъщност при преценката на силата на пресъдено нещо, с която се ползва решение на съда на Съюза, от значение е единствено дали Общият съд е дал окончателен отговор на определен въпрос. Така силата на пресъдено нещо, с която се ползва определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266), не може да се отрече само поради факта че става въпрос за определение за недопустимост.

- 269 Обратно на това, следва да се отбележи, че Съветът е нарушил силата на пресъдено нещо на определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266), само по отношение на актовете от 2011 г. Всъщност единствено по отношение на тези актове Общият съд е приел, че жалбоподателят не е лицето, посочено на ред 36 от разглежданите списъци.
- 270 Следва обаче да се припомни, както основателно поддържа Съветът, че обхватът на принципа на силата на пресъдено нещо не може да бъде разширен така, че определение да урежда въпроси, свързани с друг набор от правни актове, приети въз основа на други доказателства и отнасящи се до различни основни актове (вж. в този смисъл решения от 29 ноември 2018 г., Bank Tejarat/Съвет, С-248/17 Р, ЕУ:С:2018:967, т. 76, и от 23 септември 2020 г., Kaddour/Съвет, Т-510/18, ЕУ:Т:2020:436, т. 92).
- 271 Следователно жалбоподателят няма основание да твърди, че обжалваните актове, които са различни от актовете от 2011 г., са приети в нарушение на принципа на силата на пресъдено нещо.
- 272 В това отношение, макар да е вярно, както поддържа жалбоподателят, че въпросът за самоличността на дадено лице по принцип може да има само един отговор и не може да се променя във времето, следва да се припомни, както бе посочено в точка 244 по-горе, че в областта на ограничителните мерки срещу Сирия Съветът може да установи надлежно самоличността на лицата и образуванията, по отношение на които приема ограничителни мерки. Освен това, след като в точка 219 по-горе бе установено, че Съветът е имал възможност да поправи грешката, която е допуснал по отношение на самоличността на дадено лице, следва да се потвърди, че силата на пресъдено нещо, с която се ползва определение от 24 май 2012 г., Assaad/Съвет (Т-550/11, непубликувано, ЕУ:Т:2012:266), не може да обхване актовете, подкрепени с доказателства, с които Съветът не е разполагал към момента на приемането на актовете от 2011 г.
- 273 С оглед на изложеното по-горе следва да се заключи, че петото основание се уважава в частта, в която обжалваните актове установяват, че жалбоподателят е лицето, посочено в актовете от 2011 г.
- 274 Освен това, тъй като първото, второто и третото основание са уважени, обжалваните актове следва да се отменят, без да е необходимо да се разглежда четвъртото основание, в рамките на което се изтъква „злоупотреба с власт“.

Е. По действието във времето на отмяната на обжалваните актове

- 275 В рамките на третото си искане Съветът претендира, в случай че Общият съд отмени обжалваните актове в частта им, в която се отнасят до жалбоподателя, да разпорежи и запазване на правните последици на Решение 2022/849 по отношение на жалбоподателя до момента, в който частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2022/840 породи действие.
- 276 Най-напред, що се отнася до Регламент за изпълнение 2022/840, трябва да се напомни, че по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, чрез дерогация от член 280 ДФЕС, решенията на Общия съд, които обявяват регламент за недействителен, влизат в сила едва с изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, или, ако в този срок е подадена жалба, от момента на отхвърлянето на последната.

- 277 При тези обстоятелства, при липсата на подадена жалба, Съветът разполага със срок от два месеца, към който се прибавя срокът поради отдалеченост от десет дни, считано от момента на съобщаване на настоящото решение, за да поправи установените нарушения, като евентуално приеме нови ограничителни мерки срещу жалбоподателя.
- 278 За сметка на това, що се отнася до Решение 2022/849, следва да се констатира, че по принцип отмяната му би трябвало да доведе до заличаване на името на жалбоподателя от списъка, съдържащ се в приложение I към Решение 2013/255.
- 279 При все това обстоятелството, че отмяната на Регламент за изпълнение 2022/840 и отмяната на Решение 2022/849 пораждаат действие на различни дати, би могло сериозно да засегне правната сигурност, тъй като с тези два акта на жалбоподателя се налагат идентични мерки (вж. в този смисъл решение от 28 септември 2022 г., LAICO/Съвет, T-627/20, непубликувано, EU:T:2022:590, т. 106).
- 280 Оттук следва, че действието на Решение 2022/849 следва да се запази по отношение на жалбоподателя до изтичането на срока за обжалване или, ако в този срок е била подадена жалба — до евентуалното ѝ отхвърляне.

По съдебните разноски

- 281 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 282 В настоящия случай, след като е загубил делото, Съветът следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/751 на Съвета от 6 май 2021 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/743 на Съвета от 6 май 2021 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, Решение (ОВППС) 2022/849 на Съвета от 30 май 2022 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия и Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/840 на Съвета от 30 май 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, доколкото засягат г-н Nizar Assaad.**
- 2) **Действието на Решение 2022/849 следва да се запази по отношение на г-н Assaad до изтичането на срока за обжалване или, ако в този срок е била подадена жалба — до евентуалното ѝ отхвърляне.**
- 3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 март 2023 година.

Подписи

Съдържание

I.	Обстоятелства, предхождащи спора, и факти, настъпили след подаването на жалбата . . .	2
II.	Искания на страните	8
III.	От правна страна	8
	A. По предмета и обхвата на настоящата жалба	8
	B. По допустимостта на доказателствата, представени от жалбоподателя в писмената му реплика	9
	V. По първото основание: грешки в преценката	11
	1. Предварителни съображения	11
	2. По основанията за включване в списъците и определянето на критериите за включване	12
	3. По доказателствата	13
	4. По достоверността и релевантността на доказателствата	15
	5. По мотивите за включване	17
	а) По статута на водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия	17
	1) По икономическите интереси на жалбоподателя	17
	2) По длъжностите на жалбоподателя в някои органи, свързани с търговията	22
	3) Извод относно статута на жалбоподателя като водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия	23
	б) По връзките на жалбоподателя с членове на семействата Assad и Makhlouf	23
	1) По връзките с членове на семейство Makhlouf	23
	2) По връзките на жалбоподателя с членове на семейство Assad	26
	3) Заключение относно връзките на жалбоподателя с членове на семействата Makhlouf и Assad	27
	в) По връзките със сирийския режим	28
	6. Извод относно първото основание, което се отнася до грешки в преценката	29
Г.	По второто основание, което е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, и по третото основание, което е нарушение на принципа на правната сигурност	30

1. По допустимостта на третото основание	30
2. По основателността на второто и третото основание	31
а) По обратното действие на обжалваните актове	32
б) По нарушението на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания	35
1) По наличието на общ интерес	36
2) По наличието на оправдани правни очаквания у жалбоподателя	36
Д. По второто основание, което е нарушение на силата на пресъдено нещо	42
Е. По действието във времето на отмяната на обжалваните актове	44
По съдебните разноски	45